

ՄԱՐԱԹՈՆԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

ՅԵՐԵՎԱՆԻ ԹԱՅԻ 50 (1600) ՀԱՐՄԱԹ, ՅՈՒՆԻՎԵՐՍԻՏԵՏ 12, 2013
VOLUME 32, NO. 50 (1600) SATURDAY, JANUARY 12, 2013

Պաշտօնաթերթ՝ Ա. Դ. Հնչակեան Կուսակցութեան Արեմտեան Ամերիկայի

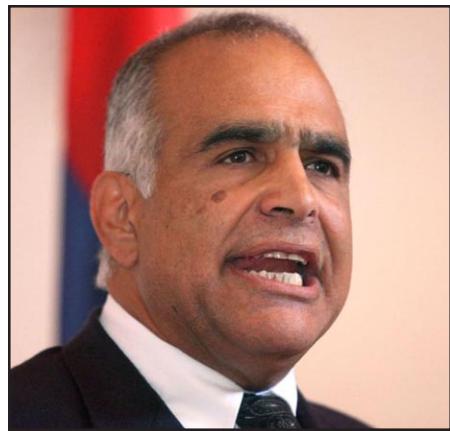
MASSIS Weekly
1060 N. Allen Ave. Suite 101
Pasadena, California 91104

ՆԱԽԱԳԱՅԻ ԹԵԿՆԱԾՈՒ ՐԱՖՖԻ ՅՈՎՐԱՆՆԻՍԵԱ
«ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ ՊԵՏՔ Է ՏԵՂԻ ՈՒՆԵՆԱՅ
ԸՆՏՐՎԿԱՆ ՅԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ»

Հայաստանի նախագահի թեկ-
նածու, «Ժառանգութիւն» կու-
սակցութեան առաջնորդ Ռաֆֆի
Յովհաննիսեան համոզմունք յայտ-
նեց, որ յառաջիկայ ընտրութիւն-
ներուն հայ ժողովուրդը կը կա-
տարէ յեղափոխութիւն:

«Փետրուարի 18-ին պէտք է
տեղի ունենայ Հայաստանի Հան-
րապետութիւնում ընտրական յե-
ղափոխութիւն, որի միջոցով Հա-
յաստանի ժողովուրդը ջարդելու է
իշխանական, ուժային, մաքսային,
հարկային այդ համակարգը, որ 20
տարի իշխում է Հայաստանում»,
- լրագրողներուն հետ հանդիպ-
ման ընթացքին յայտարարեց Մաֆ-
ֆի Յովհաննիսեան:

Յայտնելով, որ կը յարգէ
անխտիր բոլոր թեկնածուներուն
եւ յատկապէս Պարուց Հայրիկեա-
նին ու Հրանդ Բազրատեանին,
որոնք կանգնած են մեր պետա-
կանութեան ակունքներուն մօտ,
Րաֆֆի Յովհաննիսեան աւելցուց,
- «Անհրաժեշտ է սակայն, որ
իւրաքանչիւր քաղաքացի մասնակցի

Նախագահական քեկնածու Րաֆֆի Յովհաննիսեան

իր խղճի մտօք առաջիկայ ընտրութիւններին, որովհետեւ կեղծ է այն կատեգորիան, որ հիմա տարածում է զտնում, որ կանխորոշում է այս բարեկարգությունը:

ուած են այս ընտրութիւնները»: -
«Ժառանգութեան» առաջնորդը
ընդգծեց, որ չմասնակցելով
ընտրութիւններուն, Հայաստանի
քաղաքացիները ակամայ կը
նպաս-

GWP.p 19, 4

ԵՐԿՐՈՐԴ ՀԱՅ ԿՆՈԶ ԴԱԺԱՆ ՍՊԱՆՈՒԹԵՆԵ
ԵՏՔ ՊՈԼՍՈՅ ՀԱՅՈՒԹԻՒՆԸ ՄՏԱՅՈԳՈՒԱԾ է

Պոլսոց մէջ լոյս տեսնող հայ-
կական «Ակօս» թէրթը կը գրէ, որ
իսթանպուլահայ Մարիցա Քիւ-
չուքի 2012-ի Դեկտեմբեր 28-ին
կատարուած սպանութիւնը թրքա-
կան լրատուամիջոցներու ոչ առա-
ջին էջերուն վրայ ներկայացուեցա
որպէս կատարուած դաժան սպա-
նութիւն։ Սակայն հայ համայնքը
տեղի ունեցած դէպքի շուրջ
առկայ անորոշ մշուշի պատճառով
խիստ անհանգիստ է եւ պատաս-
խանատուներէն պարզպարզաբա-
նում կը սպասէ։

Շաբաթաթերթի գլխաւոր
խմբագիր Ռոբեր Քոփիթաշ կը զրէ,
թէ առաջին հայեացքով այս սպա-
նութիւնը կը կը նմանի Թուրքիոյ
մէջ ամէն օր տեղի ունեցող տասն-
եակ սպանութիւններէն մէկուն, երբ
կնոջ տուն կը մտնեն, կը կարեն
կոկորդը, կը գողնան որոշ զարդեր
եւ սատիկանութիւնը հետաքննու-
թիւն է սկսի: Սակայն, ըստ Քոփի-
թաշի, այս սպանութիւնը մէկ
ամսուայ մէջ նոյն թաղամասի
վրայ հայու նկատմած կատար-
ուած երկրորդ յարձակումն էր,
ինչ որ վախ կը ցառաջացնէ, երբ
փորձ կը կատարուի երկու սպանու-
թիւններ ու մէջնորդի մասը կատար

թիւններուն միջեւ կապ գտնել:
«Ակոս»-ի գլխաւոր խմբագիրը,
անդրադառնալով սպանութեան
այն վարկածին, թէ 85-ամեաց
կինը սպաննուած է հայ ըլլալուն
համար, մի քանի հարցադրումներ
կը կատարէ, որոնց մասին կը
խօսուի հայ համայնքին ներս. Ճիշդ
է, որ Մարիցա Քիւչուքի մարմնի
վրայ խաչի դաշնուածք դրած են
յարձակողները: Դատարժչկական

ԸՆՏՐԱԿԱՆ ՅԱՆՉԱԺՈՂՈՎԸ ՍԿԱՆԾ
ԹԵԿՆԱԿԾՈՒՆԵՐՈՒ ԳՐԱՆՑՄԱՆ ԳՈՐԾԸՆԹՎԸ

Յառաջիկայ Փետրուար 18-ին կայսանալիք Հայաստանի նախագահական ընտրութիւններուն մասնակցելու նպատակով կեղրուական Ընտրական Յանձնաժողովի (ԿՀՅ) մօտ գրանցուած թեկնածուներէն 8 հոգի ներկայացուցած են առաջադրման համար անհրաժեշտ բոլոր փաստաթուղթ-

Կեղրոնական Ընտրական Յանձնա-
ժողով բողոքած են ընտրութ-
իւններուն մասնակցելու համար
պահանջուղուղ գումարի մեծութեան
կապակցութեամբ: Թեկնածուներէն
մի քանին յայտնած են որ, պիտի
դիմեն Սահմանադրական Դատա-
րան, գրաւի չափը բողոքարկելու
համար:

ԿԸՑ-ի նախագահ Տիգրան Մու-
կուչեան մամուլին տեղեկացուց,
որ ներկայիս ստուգումներ կը
կատարուին ճշգելու համար, եթէ
ներկայացուած փաստաթուղթերը
կը համապատասխանեն Հնարա-

կան ընտրութիւններուն ճետելելու համար Հայաստան պիտի ժամանեն Եւրոպական կառուցքներու 274 դիտորդներ: Յունուար 14-ին պիտի ժամանեն 24 Երկար ժամկէտով, իսկ Փետրուար 15-ին՝ 250 կարծ ժամկէտով դիտորդներ: Դիտորդական առաքելութեան մաս կը կազմեն 13 միջազգային մասնագէտներ ու անոնց աշխատանքը Հայաստանի մէջ կը տելէ 8 շաբաթ:

Հնարքութիւններու յաջորդ
օրը դիտորդական առաքելութիւնը
պիտի հրապարակէ իր աշխատան-
քի նախնական արդիւնքներու
մասին իր առաջին գեկոցը, իսկ
երկու ամիս ետք կը ներկայացուի
մերջնական ուկեսուր:

3100000000000000

ՍԲ. ԾՆԾՂԵԱՆ ԵՒ ՏՕՆԸ
ՄԱՅՐ ԱԹՈՈՒ ՍԲ. ԻՇՄԻՍԾՆՈՒՄ

Յունուարի 6-ին Հայաստանեաց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին նշեց
մեր Տէր եւ Փրկիչ Յիսուս Քրիստոսի Սուրբ Ծննդեան եւ
Աստուածայացտանութեան տօնը, որի բերկրաշատ առիթով համայն
հայութեան հոգեւոր կեղունում՝ Միաձնաէջ Մայր Տաճարում Ս.
Պատարագ մատուցեց Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ. Մայրապոյն Պատրիարք եւ
Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը:

Տաճարի զանգերի աւետարել դողանջների ներքոյ հայրապետական շքեղ թափօրը Վեհարանից Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին եւ Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Սերժ Սարգսեանին ամպհովանիով առաջնորդեց Մայր Տաճար: Ամպհովանակիրներն էին՝ »Հայաստանի Հանրապետութիւն» օրաթերթի գլխաւոր խմբագիր Տիգրան Ֆարմանեանը, երգիչ-երգահան Վահան Արծրունին, Ս. Փարաճանովի տունթանգարանի տնօրին Զաւէն Սարգսեանը եւ ԱԱ Փիլիսոփայութեան եւ սոցիոլոգիայի ինստիտուտի տնօրին Գէորգ Պողոսեանը:

Ս. Պատարագի ընթացքում Նորին Սրբութեանը որպէս առընթերականներ սպասաւորում էին Մայր Աթոռի լուսարարապէտ Տ. Յովինան եպիսկոպոս Յակոբեանը եւ Մայր Աթոռի Վարչատնտեսական ռաժնի տնօուէն Տ. Առու, եղ եահսկողապս Պատարագանո:

Եթամբ տաօրէս Յ. Օհուշաղ Ապրուկինը վագայանաւը:
Ս. Ծննդեան հանդիսաւոր Պատարագին, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը
տօնի առիթով հայրապետական իր պատգամն ուղղեց աշխարհասփիւռ
համայն հայութեանը՝ ամէնքին փոխանցելով հրեշտակաբարբառ աւետիսը:

Սբ. Պատարագի արարողութեանը ներկայ էին ՀՀ Ազգային ժողովի նախագահ Հովհաննես Սահակյանը, ՀՀ Վարչապետ Տիգրան Մարգարյանը, Գերագոյն Հոգեւոր Խորհրդի անդամներ, կառավարութեան անդամներ, պետական բարձրաստիճան պաշտօնեաներ, Հայաստանում հաւատարձագրուած օտարերկրեալ դիւնապէտներ, կրթութեան, սիստեմներ և մշակութեան ներկայացուցիչներ:

Սբ. Պատարագից յետոց, Ալեք եւ Մարի Մանուկեան անձատան սրահում տեղի ունեցաւ պաշտօնական ընդունելութիւն:

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ. ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՍՈՒՐԲ ԾՆՍԴԵԱՆ ՊԱՏԳԱՄԸ

«Ահա կոյսն յղասցի եւ ծնցի որդի, եւ կոչեսցեն զանուն նորա էմմանուէլ, որ թարգմանի՝ ընդ մեզ Աստուած» (Մատք. Ա.23, Եսայի է14):

Սիրելի հաւատաւոր ժողովություն

Հզոր անհուն ուրախութեածք
այսօր օր հնաբանում եւ
փառաբանում ենք մեր Տէր եւ
Փրկիչ Յիսուս Քրիստոսի Սուրբ
Ծնունդն ու Աստվածայացնու-
թիւնը՝ միմեանց փոխանցելով ող-
ջոյնը. «Քրիստոս ծնաւ եւ յայտ-
նեցաւ, ձեզ եւ մեզ մեծ աւետիս»:

ի լրումն ժամանակի իրականացած եսայի մարդարէի խօսքը, թէ «Ահա կոյսը պիտի յղիանայ եւ մի որդիի պիտի ծնի, եւ Նրան պիտի կոչեն իմմանուէլ, որ նշանակում է Աստուած մեզ հետ»:

Երկնքի անհասաննելի բարձունքներից մարդասէր Տէրը խոնարհուեց եւ որպէս մանուկ ծնուելով քարայրում՝ աղքատացրեց իրեն, որպէսզի մեզ հարստացնի հոգեւոր բարիքներով։ Պօղոս առաքեալն ասում է. «Գիտէք շնորհները մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի, որ ձեզ համար աղքատացաւ, Նա, որ հարուստ էր, որպէսզի դուք Նրա աղքատոթեամբ հարստանաք» (ԲԿորնթ. Ը 9): Աստուած մարդացաւ, որպէսզի Աստծոյ պատկերով ստեղծուած մարդը ճանաչի իր Արարչին, Նրա կամքը, հարստանայ հաւատքով, Աստծոյ խօսքով, հարստանայ աստուածահաճոյ կեանքի փափաքով ու փութաջանութեամբ եւ փրկութեան արժանացած՝ ժառանգի յաւիտենական կեանքը։ Արդարեւ, ոչինչ չի կարող համեմատուել այդ հարստութեան՝ Աստծոյ արքայութեան մէջ յաւիտենական կեանք ունենալու շնորհի հետ, որ բերեց մեզ Փրկիչ մեր Տէրը՝ Յիսուս Քրիստոս՝ «Մարդու Որդին, որ երկնքից էր» (Յովհ. Գ 13):

ֆատքի ու զօրութիւնների ան-
մերձնալի Տէրը մանկացել, աշ-
խարհ է եկել, եւ իւրաքանչիւրը
կարող է համարձակաբար ծունդնալ
ու երկրպագել Նրան հովիւնների ու
մողերի օրինակով, ովքեր ճանաչե-
ցին Նրան եւ իրենց ընծանները
բերեցին քարայրում մատուի մէջ
դրուած Փրկչի մանկանը։ Այսօր,
սիրելի հաւատաւոր ժողովուրդ,
մենք ենք Երկրպագում մանուկ
Յիսուսի սնարի առջեւ, բայց ի՞նչ
ընծաններ ունենք, որ մատուցենք
մեր նորածին Փրկչին։ Նիւթական
հարուստ պարզեւներ չեն, որ սպա-
տում է Տէրը։ Պատուական պարզեւը
Փրկչի համար քրիստոնեան ինքն է,
ով մաքուր սրտով ընդունել է
«Աստուած մեզ հետ է» մար-
գարէաբարբառ աւետիսը եւ ջանում
է կեանքի ամէն մի օրը ապրել

յանուն Աստծոյ, բարիք է մարդկանց համար, միխթարութիւն ու խնդրութիւն: Աստծոյ հետ մարդու համար գործում են կեանքի այլ չափանիշներ, գոյութեան իմաստի այլ սկզբունքներ ու արժէքներ՝ «Սէր՝ առանց կեղծիքի. ատելով չարը՝ ընթանալ բարու յետեւից. եղբայրասիրութեան մէջ՝ միմեանց հանդէպ լինել գթասիրտ. պատիւ տալու մէջ՝ միմեանց գերազանցել» (Հռոմ. ԺԲ 9-10): Աստծոյ հետ պաշտօնը ծառացութիւն է, մարդկացին ունակութիւններն ու կարողութիւնները՝ աղքիւր բարիքի, երկրի շնացման, կեանքի բարօրութեան:

Սուրբ Ծննդեան խորհրդով,
սիրելիներ, հանապազ շնորհն ու-
նենք Քրիստոսի հետ բարձրանա-
լու պաջծառակերպութեան լեռը,
Տիրոջ ներկայութեամբ ապրելու
աստուածահաճոյ հոգեցին միջա-
վարում եւ մեր ընթացքը հաստա-
տուն պահելու Աստծոյ շաւիղնե-
րում բարոյական, ճշմարիտ ար-
ժէքների վրայ: Սուրբ Գիրքը մեզ
խրատում է, որ Աստծոյ հետ ընթա-
նալը փրկում է փորձութիւններից,
բազմացնում բարիքները եւ
յաղթանակներ շնորհում երկնալին
զօրութեամբ: Մեր պատժութիւնն
իսկ վկայում է, որ Փրկչին հաւա-
տարժութեամբ է մեր ժողովուրդը
կերտել իր ատելիագործ կեանքի
յաղթանակները եւ մշակութի վե-

Մեր Տիրոջ հետ ենք դիմակայել փորձութիւններին, վեր հառնել աւելներից, վերապրել ցեղասպանութիւն։ Մեր Տիրոջ զօրութեամբ Սփիւրքում վերընձիւլու ենք ու պահպանել մեր ինքնութիւնը, աշխարհասիրու միանականութեամբ վերահաստատել մեր ազգաւ պետականութիւնը, մշտապէս վառ պահել տեսիլքը մեր աւետեաց երկրի, այլև հաւատար, որ Տէրը համախմբելու է մեզ մեր Հայրենիքում։ Այսօր «Աստուած մեզ հետ է» աւետիսով յուսավառ ու քաջալեր՝ խոնարհուենք մարդացեալ Փրկչի մնարի առջեւ՝ ջերմանաւլու Նրա սիրով, ընդունելու Նրա չնորհներն ու օրհնութիւնները, որպէսզի ի Հայրենիս եւ ի Սփիւրս բարեփոխիւնք ու գորացնենք մեր կեանքը, իրագործենք մեր ազգային նպատակները, կերտենք մեր ժողովրդի բարօր ու երջանիկ, լուսաւոր գալիքը եւ յաւետ մնանք Աստծու հաւատարիմ ժողովուրդ։

Այս հայցն ու մաղթանքը մեր
շուրթերին՝ Սուրբ Ծննդեան աւե-
տիսով եւ Եղբայրական սիրով ող-
ջունում ենք Առաքելական մեր
Սուրբ Եկեղեցու Նույրապետական

Աթոռների Գահակալներին՝
Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Մեծի Տանն
Կիլիկիոյ Կաթողիկոսին» Կոստանդ-
նոպոլսի Հայոց Պատրիարք Ամե-
նապատիւ Տ. Մեսրոպ Արքեպիսկո-
պոս Մութափեանին» Երուսաղէմի
Հայոց Պատրիարքական Տեղապահ
Գերաշնորհ Տ. Արիս արքեպիսկո-
պոս Շիրվանեանին, Քոյր Եկեղեցի-
ների հոգեւոր Պետքերին եւ մեր
Եկեղեցու ողջ հոգեւոր դասին եւ-
հայցում Տիրոջ բիւր շնորհներն ու
գորակցութիւնը քրիստոսապատուէր
առաքելութեան մէջ:

Տիրոջ Ծննդեան տօնի բարեմաղթանքներով ողջունում ենք Սրբազն Պատարագի արարողութեանը Ներկայ Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Տիար Մերժ Սարգսեանին» Մեր ողջոյնն ենք յուրաքանչյուր Հարաբերակի Հանրապետութեան Նախագահ Տիար Բակո Սահակեանին եւ հայոց պետական ողջ աւագանում՝ հայցելով ազգաշխն ու հայրենաշխն գործոց յաջողութիւններ Տիրոջ Երկնառուաքօրհնութեան Ներքոց: Ողջունում ենք Հայաստանում հաւատարմազրուած դիւնապիտական առաքելութիւնների ղեկավարներին ու Ներկայացուցիչներին՝ մաղթելով, որ նրանց արգասիլի ջանքերով ու մշտանորորդ ձեռքբերումներով միշտ բարեկարգուեն մեր Երկրների եւ ժողովուրդների բարեկամութիւնն ու համազործակցութիւնը:

Հայրապետական Մեր սէրն ու
օրհնութիւնն ենք բերում սիրեց-
եալ մեր ժողովրդին ի Հայրենիս եւ
ի Սփիւռս: Ազօթք ենք բարձրաց-
նում, որ մարդացեալ Փրկչի սիրոյ,
խաղաղութեան եւ
համերաշխութեան շնորհները հա-
նապազ ճառագեն աշխարհում, ի
մասնաւորի հակամարտութեան մէջ
գտնուող երկրներում, յատկապէս
պատերազմական իրավիճակում
յայտնուած Սիրիայում եւ այնտեղ
դժուարութիւններ ու նեղութիւն-
ներ զիմագրաւող մեր եղեացրների
ու քոյրերի կեանքում: Թող մարդ-
կանց հոգիներում մշտապէս արձա-
գանք գտնի Սուրբ Ծննդեան «ցեր-
կիր խաղաղութիւն եւ ի մարդիկ
հաճութիւն» պատգամը եւ ամ-
րապնդուի Աստծոյ հետ ընթանալու
կամքը: Թող Տէրն իր Սուրբ Աջի
հովանու ներքոյ խաղաղ ու ապահով
պահպանի հայրենի մեր երկիրը»
պայծառ ու անսասան՝ Առաքելական
մեր Սուրբ Եկեղեցին եւ օրհնի
աշխարհապիհու ազգս հայոց այժմ
եւ միաւ եւ աւելիուեան, ամբէն:

ՔՐԻՍՏՈՆԵՆԱԿԱՆ ԱՒԵՏԻՄ

ԱԱՍԻՒ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՏՐՈՆ

A horizontal line consisting of a series of black rectangular dashes, spaced evenly apart, extending across the width of the page.

to subscribe to M

Enclosed a check for (one year)

* \$50,00 for USA

\$60.00 (second class), \$75.00 (Air Mail) for Canada
\$85.00 (second class), \$125.00 (Air Mail) Overseas

Name: _____

Address: _____

City: ----- **State:**----- **Zip Code:**-----

Country: -----

Ա. Դ. ՀԱՅԱԿԵԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ 125-ԱՄԵԱԿ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԵՐԵՑԵԱՆ (ԴԵՐՁԱՆՑԻ ԱՆԴՐԱՆԻԿ)

ՏՈՒԹ. ԵՂԻԿՃԵՂԵՑԵԱՆ

Հայրենիքի սահմանները կեանքով պաշտպանելու Հնչակեան հաւատարներէն ծէկը կ'ըլլացնաեւ Անդրանիկ Երէցեան:

Ա. Երէցեան ծնած է Դերձան, 1893-ին: Պատանի տարիքին կը մասնակցի ծննդավայրի յեղափոխական շարժումներուն, որուն պատճառով կը հետապնդուի եւ փախստական կ'անցնի Ռումանիա: Հոն, Ա. Երէցեան կը միանայ

Ս. Դ. Հնչակեան Կուսակցութեան եւ կը տանի կազմակերպչական գործունէութիւն:

Հածաշխարհային Ա. Պատերազմի սկիզբին, աշխոյժ ձեւով կը մասնակցի կամաւորապրութեան աշխատանքներուն: Ինք եւս, իր կողմէ իսկ հաւաքագրուած կամաւորական խումբի մը գլուխը անցած, կը մեկնի կովկասեան ուազմածակատ: Յաղթահարելէ ետք անցագրային, տնտեսական եւ այլ բնոյթի դժուարութիւններ, Ռումանիայէն կամաւորներու Ա. խումբը՝ 106 կամաւոր կը համար թիֆլիս եւ անոր մեծ մասը Ա. Երէցեանի գլխաւորութեամբ կը միանայ Հնչակեան Կուսակցութեան կողմէ կազմաւորուած կամաւորական Զ. գունդին ու անոր հետ կը տեղակայուի Կարս: Մարդումներէ եւ զինավարժութիւններէ ետք, իր նուիրումին, հմտութեան եւ կամաւորներու կողմէ վայելած յարգանքին պատճառով Ա. Երէցեան կը նշանակուի կամաւորական Զ. գունդի Յ-րդ Հարիւրակին հարիւրապետ (1):

Կը մասնակցի Զ. գունդին մղած բոլոր կուներուն ու իր ցուցաբերած քաջութեան համար ուստական բանակի հրամանատարութեան կողմէ կը պարզեւատրուի զինուրական շքանշանով:

Իսկ իր ընկերները զինք կը կոչէն «Փոքր Անդրանիկ»՝ առ ի համեմատութիւն զօրավար Անդրանիկին:

Այդ օրերուն, Ռումանիոյ շրջանի հնչակեան պատասխանատուններէն Արամ Թորոսեան կ'այցելէ Անդրկովկաս ու իր այցելութիւններու շարքին կը հանդիպի նաեւ ուումանահայ կամաւորներուն՝ որոնց մէջ Անդրանիկ Երէցեան: Իր ունեցած հանդիպումը ան կը նկարգրէ այսպէս-։ «Զպիտի մոռնած մէր հանդիպութիւններու մը մէջ Անդրանիկ Երէցեան գունդով, մը լոյս կը սփուռէ Անդրանիկ Երէցեանի մասին, որոնցից կատարուած քաղուածք մը լոյս կը սփուռէ Անդրանիկ Երէցեան հայրենասէր մարդուն եւ իր զինուրականին կենաքին ու գործունէութեան վրաց: ***

ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԵՐԵՑԵԱՆ ԿԱՄԱՒՐԱԿԱՆ Զ. ԳՈՒՆԴԻ ԽՈՒՄԲ ՄԸ ԳԻՆԱԿԻՑՆԵՐՈՎ:

Կը հպարտանար: Մենք լսելով իր գործերու պատմութիւնը իր ընկերներէն, թէեւ հպարտութիւն կը զգացնիք, բայց եւ կարծես կանխատեսելով մեւ չարիքը՝ իրեն զգուշութիւն կը յանձնարարէնք, ան ժպտալով մեզ կը պատասխանէր. «ընկեր ճան, հայրենիքի պաշտպանութեան եւ ազատագրման համար պատնէշի վրայ կուրծքէն զնդակ ուսողը աւելի շատ ու աւելի իբր մարդ կ'ապրի քան հաճոյքներու հոտած մթնոլորտին մէջ իր կեանքը քաշկուտողը» (2):

Շատ չ'անցնիր եւ Ա. Երէցեան հերոսի մահով իր արիսնը կը խառնէ հայրենիքի հողին:

Ա. Երէցեանի մարդունը կը փոխադրուի Կարս, ուր տեղի կ'ունենայ զինուրական թաղում: Յետմահու եւս կը պարզեւատրուի զինուրական շքանշանով:

Ա. Երէցեանի մահու յառաջ կը բերէ ընդհանուր սուդ՝ յատկապէս իր ընկերներուն ու զինակիցներուն մօտ: Այդ տրամադրութիւններուն արտայացիչը ըլլալով, թիֆլիսի կուսակցական օրկան «Գաղափար», մահախօսական եւ ցաւակցական յօդուածներու շարք մը կը տպէ Ա. Երէցեանի մասին, որոնցից կատարուած քաղուածք մը լոյս կը սփուռէ Անդրանիկ Երէցեան հայրենասէր մարդուն եւ իր զախ զինուրականին կենաքին ու գործունէութեան վրաց: ***

«Կովկասեան ուազմաբեմից Ա. հայկական բատալիոնից նախկին Յ-րդ կամաւորական գունդունէ գունդ դառնալուուր կարեւուր առ ապա իրերեւ մներկիւդ խուզարկու, յանդուզն մարտնչող, հայ ժողովրդի դարաւոր թշնամու ասկեարի դաւադրական մահացու գնդակին զոհ դառնալու: Սակայն ոչինչ... հերոսի անակն-

կալ մահը նրա անմոռաց եւ նուիրական յիշատակն անջնջելի կը պահուեն իւր հազարաւոր ընկերների եւ գաղափարակիցների վշտացեալ սրտերում» (3):

«Խմբագրութիւնս բազմաթիւ հեռագիրներով եւ նամակներով ցաւակցական եւ դրուատական գնահատումներ է ստանուած հերոսական մահով ընկած Անդրանիկ Երէցեանի մասին: Մենք միանգամացն աւելորդ ենք համարում այդպիսի ցաւակցական գրութիւնների տպագրութիւնը: Բազմազան ցաւակցական արտայատութիւնները չեն իսկական հերոսներին անմահայնողը, այլ այն գործունէութիւնը եւ այն անձնութիւնը են անցեալում եւ այն անձնութիւնը որպէս գործունէութիւնը որպէս գործունէութիւնը է անմահացնելու նրան: Փառքն ինքնէ, որ վագում է հերոսի ետեւից, հարկ չկայ արհեստական միջոցների դիմելու» (4):

Սարիղամիշի, 28 Յունիսի «Բօթաբերի դժբախտ գերի մէջ դրուած ըլլալով, կու գամ հաղորդել Ձեզ նոր անփոխարինելի կորուատ մը եւս: Կարծես հայերու վիճակուած է մշտապէս կորուատներու, մահերու մասին միայն ճառեալ: Անդրանիկն բօթն է, որ գումկան դառնալու կամարախ, անզուսպ սիրով Ձեզ: Ան ալ ընկաւ, շատերու ետեւէն ան ալ զնաց, զնաց խացնելու մեր անչափ անթիւ, անհամար նահատակներուն շարքը: Եւ քանի քանիներն ացապէս: Սակայն, սա քաջին մահը բոլորին ալ հանգամանքներու եւ պարագաներու մէջ տեղի ունեցաւ, մինչ կը պատրաստուէր աւելի բուռն եւ եռանդագին կարեւոր ձեր:

Երկու տարուց ի վեր հայկական Զ. կամաւորական գնդի վաշտապէտ եւ համանատար զինուրական խուզարկու հայկական խօթի, արդէն բազմիցս ցոյց տուած էր իւր հերոսական անվեհերութիւններ եւ անձնութիւններու, երբ կը վերակագմուուած Յ-րդ զնդի նոր հրամանատարի վատահութեան, որ ապա, իրերեւ մներկիւդ խուզարկու, յանդուզն մարտնչող, հայ ժողովրդի դարաւոր թշնամու ասկեարի դաւադրական մահացու գնդակին զոհ դառնալու:

Սակայն ոչինչ... հերոսի անակն-

կալ մահը նրա անմոռաց եւ նուիրական յիշատակն անջնջելի կը պահուեն իւր հազարաւոր ընկերների եւ գաղափարակիցների վշտացեալ սրտերում» (5):

Երկու տարուց ի վեր հայկա-

կան Զ. կամաւորական գնդի վաշ-

տապէտ եւ համանատար զինուր-

ական խուզարկու հայկական խօթի,

արդէն բազմիցս ցոյց տուած էր իւր հերոսական անվեհերութիւններ եւ անձնութիւններու, երբ կը վերակագմուուած Յ-րդ զնդի նոր հրամանատարի վատահութեան, որ ապա, իրերեւ մներկիւդ խուզար-

կու, յանդուզն մարտնչող, հայ ժողովրդի դարաւոր թշնամու ասկե-

արի դաւադրական մահացու գնդակին զոհ դառնալու:

Սակայն ոչինչ... հերոսի անակն-

կալ մահը նրա անմոռաց եւ նուիրա-

ական յիշատակն անջնջելի կը պահուեն իւր հազարաւոր ընկերների եւ գաղափարա-

կան խուզարկու հայկական խօթի,

արդէն բազմիցս ցոյց տուած էր իւր հերոսական անվեհերութիւններ եւ անձնութիւններու, երբ կը վերա-

կագմուուած Յ-րդ զնդի նոր հրամանատարի վատահութեան, որ ապա, իրերեւ մներկիւդ խուզա-

կու, յանդուզն մարտնչող, հայ ժողովրդի դարաւոր թշնամու ասկե-

արի դաւադրական մահացու գնդա-

կին զոհ դառնալու:

Սակայն ոչինչ... հերոսի անակն-

կալ մահը նրա անմոռաց եւ նուիր-

ական յիշատակն անջնջելի կը պահուեն իւր հազարաւոր ընկերների եւ գաղափարա-

կան խուզարկու հայկական խօթի,

արդէն բազմիցս ցոյց տուած էր իւր հերոսական անվեհերութիւններ եւ անձնութիւններու, երբ կը վերա-

կագմուուած Յ-րդ զնդի նոր հրամանատարի վատահութեան, որ ապա, իրերեւ մներկիւդ խուզա-

կու, յանդուզն մարտնչող, հայ ժողով

«ՄԻԿԱԴ»

«Միկադ» օպերետը նոր էջ է բացում «Լարք» երաժշտական ընկերակցութեան կազմակերպած միջոցառումների հարուստ պատմութեան մէջ: Ունենալով Տիգրան Չուխաջեանի երեք օպերետների բեմականացման նախընթացը, «Լարք»ը ծրագրում է ներկայացնել օպերետային ժանրի տարբերութիւններ: Համագործակցելով Opera A La Carte-ի հետ՝ ընկերութիւն, որ մասնագիտացած է Gilbert եւ Sullivan (համապատասխանաբար սցենարի եւ երաժշտութեան հեղինակներ) գոյզի գործերի բեմակացման մէջ, «Լարք»ը ցուցադրում է անդիմական ամէնաժողովրդականացմած օպերետը: Աշխարհատարած ունկնդիրների կողմից սիրուած «Միկադո»ն՝ իր հետաքրքրական տարագններով, անձուանալի երաժշտական համարներով, գլխիվացր դարձած պատմութեամբ խոստանում է լինել չփախցուող մի ելույթ:

«Լարք»ն իր ընտրած գործերով միշտ փորձել է ներկայացնել ծագութային եւ երաժշտական արժեքներ: Լինեն դրանք ճանացուած դասականներ կամ փորձարարական պատուէրներ՝ ընկերակցութիւնը հաղորդել է հայկական եւ արեւմտեան կանոնների երաժշտական քննադատական ձեռքբերութեան տարիների երազանքն էր: Կարծում է այն պիտի տեղաւորուի ընկերային կեանքում «Լարք»ի վերածնման, վերայատնաբերման եւ վերահաստատման այս տարում, ովհիտուուի այս մեկնարկը:

Երաժշտական աշխարհի գոհարը պիտի ներկայացուի մաեստրո Վաչէ Պարսումեանի ճիպոտիներքոյ եւ Opera A La Carte օպերայի գեղարուեստական դեկավար Richard Sheldon-ի դեկավութեամբ:

«Միկադո»ն երկու արարով կատագերգական օպերետ է, որի դէպքերը տեղի են ունենում երեւակայական կայսերական ձապոնիայում: Պատմութիւնը ծաւալուում է Նանքի-Փուէի՝ Միկադոյի (Ճապոնիայի կայսր) անվիճելի ժառանգորդի շուրջ, որը պատկերացնում է իրեն իբր թափառական երգի, որպիտի գտնի եւ ամուսնայ իր սիրելի եամ-եամի հետ: Արծարծելով սիրոյ եւ մահուան թեմաները եւ նուրբ քննադատութեամբ պատկերելով ժամանակի անգլիական քաղաքական կառուցները Gilbert եւ Sullivan գոյզը միահիւսում են իրենց երաժշտական եւ գրական տաղանդները:

«Միկադո»ն առաջին անգամ ներկայացւում է Լոնդոնի Savoy թատրոնի բեմահարթակում 1885 թուականի Մարտի 14ին: Այն ունենում է անսախընթաց յաջողութիւն եւ բեմադրում է 672 անգամներ, որ մինչեւ օրս էլ չիկորցրել իր հմայքը:

«Լարք»ի համար պատիւ է փորձակցել Միացեալ Նահանգներում ունկնդրին հիացնելու 40 տարուայ փորձառութիւն ունեցող Opera A La Carte-ի հետ, որ համատեղում է »Լարք«ի օպերետային աւանդների հետ:

Այժմ գալիս է հարցը, թէ ինչո՞ւ «Լարք» երաժշտական ընկերակցութիւնը բեմադրում է ոչ հայ օպերետ: Պատասխանը հետեւեալն է. պէտք է ստեղծել հարթակ, որպէսզի պատասխանը սերունդները հասու լինեն միջազգային մեծակերտ ձեռքբերումներին, որը

կ'ապահովի համապարփակ եւ բազմակողմանի զարգացում, հիմնականում՝ երաժշտական: Լարքը ունի շատ կողմեր, եւ հոս արևում է ամէն ինչ, որ հնարաւոր է դարձնում հաղորդակից լինել մաքուր երաժշտութեան հետ՝ թատրուական, բացարձակ երաժշտութիւն, ժողովրդական երաժշտութիւն, պարարուեստ: Հիմնականում այս կատարողական մարզերի մէջ է «Լարք»ի կենարուացումը, եւ այս մեկնակէտով էլ բեմադրում է այս օպերետը:

Opera A La Carte-ի եւ «Լարք»ի մենակատարների, նրանց նուազախմբի եւ «Լարք»ի երգչախմբի հետ միաժամանակ ելույթին մասնակցելու են երաժշտանոցի աշակերտներ եւ աւարտականներ: Եւ կողք-կողքի բերելով տարագները, բեմայարդարումը «Լարք»ը պիտի հանդիսանայ այս օպերետի արտադրողը (պրոդիւսորը):

2013 թուական 18-19 թուականներին, երեկոյեան ժամը 8ին, Փաստականի Ambassador Auditorium համերգասրահում կարելի է վայելի համաշխարհային երաժշտութեան բացառիկ այս ելույթները: Իսկ աւելի՝ info@larkmusicalsociety.com:

ԱՐԺԱՆԻ ԳՆԱՅԱՏԱՆՔ ՏԻԿԻՆ ԺԵՐՄԻՆ ՏԵՄԻՐԱԼԻՆ

Գ. ՄՈԼՈՅԵԱՆ

Կիրակի, Դեկտեմբեր 23, 2012ը պատմական եւ յիշարժան օր մը եղաւ վէլիի շրջանի Ս. Պետրոս Հայաստանեաց Առաքելական Եկեղեցւոյ համար: Արդարեւ, այդ օր եկեղեցւոյ անուանակոչութեան տարեդարձն ըլլալով՝ տեղի ունեցաւ հանդիսաւոր պատարագ, զոր մատուցեց Արեւմտեան թեմի Բարեջան Առաջնորդ՝ Գերշ. Տ. Յովնան Արք. Տէրտիկեան: Խորանին կը սպասարկել եկեղեցւոյ հովիւ արժ. Տ. Շնորհ. Աւ. Քհն. Տէմիրճեան: Իսկ պատարագի ներգանակ եւ հոգեպարար կը զեկավարէր կոմիտաս Երգչախումբի խմբավար՝ Մելիք Կավրիլովը:

Պահ մը պատարագը ընդմիջուելով՝ հանդիսաւոր արարողակարգով մը, «Ուրախ Լեր Սուրբ Եկեղեցի» շարականի երգեցողութեամբ խորան առաջնորդուեցան օրուան մեծարեալը՝ տիկին ժէրմին Տէմիրալը, ընկերակցութեամբ իր մանչերուն Արէտի եւ Արիի եւ առաջնորդութեամբ՝ արժ. Տ. Շնորհ. Աւ. Քհն. Տէմիրճեանի:

որ սկուտեղի մը վրայ, կը փոխադրէր Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի Հայրապետական կոնդակը:

Ներկայ հաւատացեալներու բազմութիւնը տօնահանդէսեան մթնոլորտի մէջ, յուրանկայաւուն կոնդրեց Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի կոնդակի կավրիլովը:

Տարը էջ 19

ԼԱՐՔ ԵՐԱՋԾՏԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ
ԵԼ

ՕՊԵՐԱ Ա ԼԱ ՊԱՐՈՏ
ՆԵՐԿԱՅԱԳՈՒՄ ԵՄ՝

ԳԻԼԵՐԻ ԵԼ ՍԱԼԻՎԱՆ
ՄԻԿԱԴՈ

Զոյգի ամենասիրուած զաւեշտական օպերետը

Սիրոյ մի պատմութիւն դիտուած չարաշահուող պաշտօնի եւ անկոււշտ իշխանութեան բարդ հանգոյց ենթախորքի վրայ

Եկեր վայելելու Վ.Ս. Գիլերտի սուր երգիծանքը եւ Ա. Սալիվանի անմոռաց երգերը

Nanki-Poo
Raffi Kerbabian

Yum-Yum
Shoushik Barsoumian

Ko-Ko
Matthew Welch

Katisha
Garineh Avakian

Pooh-Bah
Michael Gallup

The Lark Choir and
The Opera A La Carte Orchestra
Conducted by: Vatsche Barsoumian

Յունուար 18 եւ Յունուար 19,
երեկոյեան ժամը 8:00-ին

The Ambassador Auditorium
131 South St. John Ave., Pasadena, CA

Տոմսերի գին: \$100, \$80, \$60, \$40, \$25

Տոմսերը ապահովվել

Լարք - Հեռ. 818.500.9997

info@larkmusicalsociety.com

Itsmyseat.com/Lark

itsmyseat.com
your tickets / your advantage

massis Weekly

Volume 32, No. 50

Saturday, JANUARY 12, 2013

Raffi Hovannisian Urges Armenians to Turn Out in Large Numbers for Presidential Elections

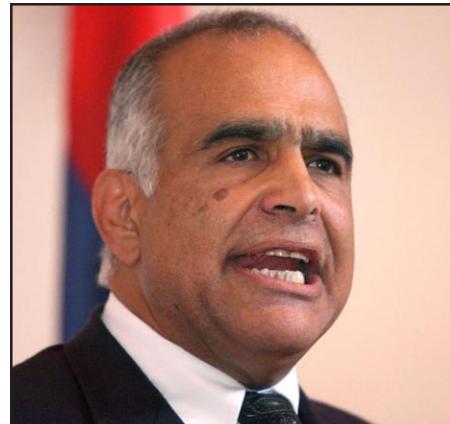
YEREVAN -- Opposition leader Raffi Hovannisian on Tuesday urged disgruntled Armenians to turn out in large numbers for next month's presidential election, saying that President Serzh Sarksian's reelection is not a forgone conclusion.

The chairman of the Zharangutyun (Heritage) party also positioned himself as Sarksian's main challenger and expressed hope that his presidential bid will be backed by supporters of other leading opposition groups.

"It is essential that every citizen take part in the upcoming elections in good faith because the notion that these elections are predetermined, which is now being spread, is false," Hovannisian told a news conference. He said a low voter turnout would only make it easier for the Armenian authorities to "reproduce themselves."

"The fact that our desired candidate does not participate this time around must not be a reason [not to vote]," he added in a clear appeal to supporters of the opposition Armenian National Congress (HAK) as well as the Prosperous Armenia (BHK) and Dashnaksutyun parties.

All of those opposition forces have decided not to field any candidates for the presidential ballot slated for February 18. The HAK and Dashnaksutyun have claimed that the vote will not be free and fair. The de facto election boycotts are widely seen as a massive boost to Sarksian's chances of securing a second term in

office.

Hovannisian implied that he deserves a broad-based opposition support not least because he himself endorsed other opposition candidates after being controversially barred from contesting Armenia's last two presidential elections.

"We saw a solution above ourselves and overcame our egos [in 2003 and 2008]," he said. "So I am now calling on citizens, activists, parties -- the HAK, Dashnaksutyun, Prosperous Armenia and even the undecided section of the [ruling] Republican Party -- to participate in these elections in good faith."

Hovannisian also made clear that he considers himself Sarksian's main election rival who offers Armenians a viable alternative to the current government. "It will be a fight for two Armenias," he said of the upcoming election. "And I must say with utmost humility that it will be a struggle between Serzh's and Raffi's Armenias."

University of Michigan's Armenian Studies Program Receives \$1 Million Gift

Armenian
Studies
Program

ANN ARBOR, MI -- The Alex and Marie Manoogian Foundation and the Manoogian Simone Foundation have pledged \$1 million to the Armenian Studies Program in the College of Literature, Science, and the Arts at the University of Michigan. This transformative gift will build on the program's reputation as one of the strongest Armenian Studies programs in the country.

U-M's Armenian Studies began more than 30 years ago because of the generosity of Alex and Marie Manoogian. The Manoogians created a

solid foundation by endowing two chairs in Armenian studies: The Alex Manoogian Chair in Modern Armenian History in 1981 and in 1987, the Marie Manoogian Chair in Armenian Language and Literature.

Today the program offers fellowships, research support, specialized symposia, workshops and conferences, as well as public lectures and outreach programs. These events are designed to encourage the understanding of the history, culture, politics and

Continued on page 3

Seven Candidates File Registration Documents for Presidential Elections

The Central Election Commission (CEC) extended on Tuesday its deadline for the nomination of presidential candidates to give them more time to raise 8 million drams (\$20,000) required for their inclusion on the ballot.

Under Armenian law, individuals seeking to run for president must make the cash deposit and submit documents to the CEC in order to be officially registered as election candidates. Those who will garner more than 5 percent of the vote will get their money back after the presidential election scheduled for February 18.

As many as 15 persons expressed last month a desire to run in the election. But only seven of them, including the incumbent President Serzh

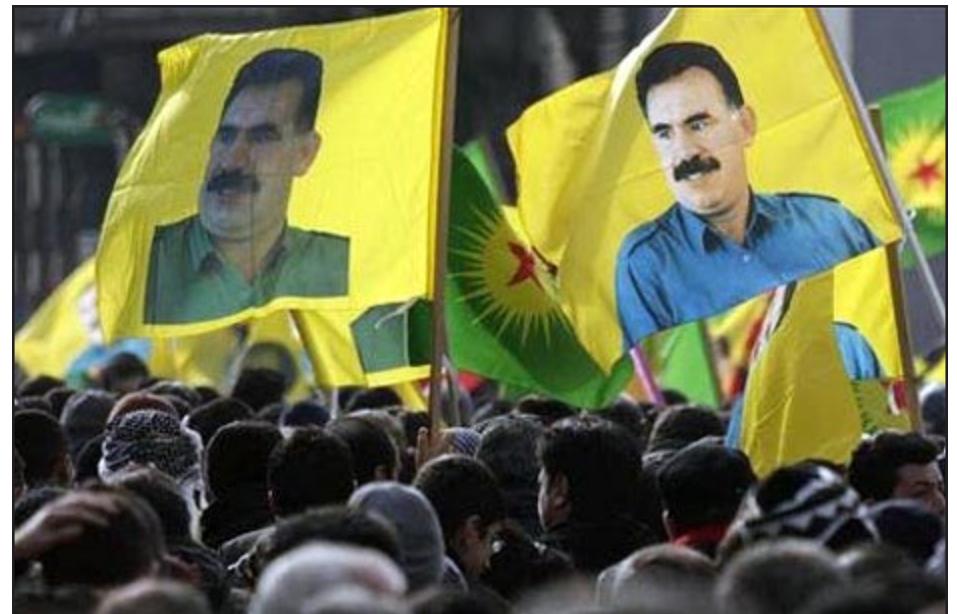
Sarksian, filed registration documents before the January 8 nomination deadline. The others, virtually all of them little-known and not affiliated with any political party, cited their inability to pay the deposit.

Two of those prospective candidates, Pavlik Sargsian and Robert Simonian, angrily complained about the financial requirement at a CEC meeting held on Tuesday. They said it runs counter to Armenia's constitution.

"Ninety-five percent of the population is socially vulnerable," Sargsian, an unemployed pensioner, told the commission. "This is a violation of their constitutional right to get elected."

The CEC rejected the protests before deciding to extend the deadline by two days.

Turkey and Kurdish Leader Ocalan Agree on a Peace Plan to End Conflict

ISTANBUL (Reuters) - The Turkish government and the jailed leader of Kurdistan Workers Party (PKK) insurgency have agreed on the framework for a plan to end a war that has killed 40,000 people since 1984, envisaging rebel disarmament in exchange for increased minority rights, a newspaper said on Tuesday.

The Radikal daily said senior intelligence officials had held meetings with PKK chief Abdullah Ocalan in his island jail near Istanbul, yielding a four-stage plan to halt the conflict.

Previous negotiations with the PKK were highly secretive and appeared to have run aground. The open acknowledgment of the latest contact has raised hopes for a renewed peace effort, including from the main pro-Kurdish party in parliament.

"Meeting with Ocalan...is a correct step, it's logical and appropriate," Peace and Democracy Party (BDP) leader Selahattin Demirtas told members of his party in the assembly in Ankara.

"Peace in Turkey can only begin

with this step."

Radikal said that after an initial end to hostilities the PKK fighters would withdraw from Turkish territory, after which disarmament talks would begin, before a final process of the militants laying down their weapons.

Ocalan will prepare four letters setting out his vision for a solution to the conflict to be addressed to the BDP, to the PKK commanders in northern Iraq, to Europe, where many PKK activists are based, and to the Turkish public, Radikal said.

The "roadmap" would involve releasing from custody thousands of people accused of PKK links.

It would also lead to constitutional reforms removing obstacles to Kurdish language education, strengthening local administrations and an ethnically neutral definition of citizenship, describing people as citizens of Turkey rather than Turkish citizens.

Ocalan's demands appeared to be limited, with no references to an inde-

Continued on page 2

Experts Say International Conventions on Landlocked Countries Could Improve Armenian Foreign Trade

YEREVAN -- An expert in Yerevan believes that the upcoming visit by Georgia's new Prime Minister Bidzina Ivanishvili to Armenia is a good occasion to discuss a fair application of international conventions that would improve trade opportunities for the landlocked South Caucasus country. The bulk of Armenian trade is currently conducted through Georgia, which has at least two major operating seaports – Poti and Batumi. Arguably high transportation costs and other problems connected with the transit of goods have been a constant concern for Armenian entrepreneurs engaged in importing businesses.

The Convention on Transit Trade of Landlocked States adopted in New York in 1965 and the 1982 UN Convention on the Law of the Sea enable landlocked countries like Armenia to have ships and vessels sailing under their own flags.

Also, under these conventions, a country with access to the sea must provide a neighboring landlocked country with certain space and equipment in its seaports, explains Menua Soghomonian, an international affairs expert based in Yerevan.

"It is important that the transportation of goods through transit countries in that case should not be taxed," he says.

Neither convention is binding for countries that have not acceded to them. Of Armenia's neighbors Turkey and Georgia have acceded to the conventions, while Azerbaijan and Iran have not.

"We have no diplomatic relations with Turkey and Turkey is keeping its border with Armenia closed, which is, in fact, considered to be an act of war. And the conventions allow the countries that are in conflict or in military action to be free in making their decisions on their application. In this particular case Turkey does not allow [Armenia] to use its wharves. But most importantly we haven't joined the conventions ourselves yet," adds

political analyst Narek Galstian.

The countries that join the conventions are supposed to sign bilateral agreements regulating their economic and trade relations amongst themselves, while the conventions allow landlocked countries to negotiate the establishment of low customs dues for the transit of cargoes via countries with seaports.

The parliament of Armenia addressed the matter still in 2008. Late last year the Armenian National Assembly held one-day parliamentary hearings on the issue, but no concrete steps followed.

During those discussions MP Martin Sargsian, who is the head of the Chamber of Commerce, said that as a landlocked country Armenia is not protected from the socio-economic, political and military conditions in the neighboring countries. According to him, in the case with Armenia the problem is becoming more acute due to its having closed borders with two of its four neighbors.

Deputy Minister of Economy Garegin Melkonyan said that under the Convention no additional transit customs or taxes should be levied from cargoes being shipped from seaports to a landlocked country aside from normally applied vehicle taxes and fees.

Political analyst Galstian considers it likely that lobbyists in Georgia or elsewhere in the world find it unsuitable to have low customs duties established for Armenia.

"Armenia is a mostly importing nation, its market is small and economically it is not profitable for Georgia to lower the customs duties on goods imported by Armenia through its territory, as it won't result in any essential increase in freight because of the small size of the Armenian market," he explains.

At present, there are 50 landlocked nations in the world, 30 of them, including Armenia, are considered to be developing countries.

Julio Iglesias to Give a Concert in Yerevan

Well-known Spanish singer and songwriter Julio Iglesias, plans to give a concert in the Armenian capital of Yerevan next spring as part of a jubilee tour including some other post-Soviet countries.

Iglesias, who is turning 70 this year, has been invited to Yerevan by the Global Arts & Invitro Company. "He decided to give a concert in Armenia because he has many Armenian friends who have told him that he is very much loved in Armenia," said the producer.

According to the singer's official website, his concert at Yerevan's Sport

Interview with Archbishop Aris Shirvanian, Locum Tenens of the Armenian Patriarch of Jerusalem Authenticity of Results of Voting Never Arouses Doubts

By Siranuysh Papyan

Your Eminence, the Armenian Patriarch of Jerusalem will be elected on January 23-25. Are there any new candidates? Are there any news?

During the general meeting of the brotherhood we expect that our internal and external brothers, about 30-32 people, will make a list of candidates and each participant must write the names of five persons and those five who will get more votes will be the candidates. During the next meeting of the brotherhood one of them will be elected patriarch of the Holy Apostolic See of Jerusalem. A doctor or a bishop aged above 35 can participate in the election. During the meeting of the brotherhood we will learn who enjoys the confidence of the majority of the brotherhood.

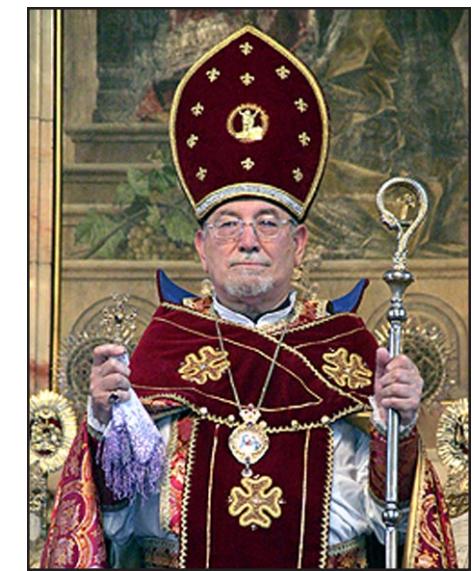
Is there a rivalry among the four candidates? Is the race equitable? Doctor Babken says there are no controversies among the candidates.

Doctor Babken is right because there are no controversies and an overt rivalry among the members of our brotherhood. As I said, the candidates will be officially identified during the meeting of the brotherhood, and the official list of candidates will be made by voting of the brotherhood.

What will be your priorities if you are elected patriarch? Doctor Babken said St. James's Church needs renovation, as well as protection of lands is urgent. Is land leased for 99 years lost?

We are aware of all these issues because we see the problems from the inside. Doctor Babken lives in the United States and learns about these issues from afar.

These issues are not issues identified by this candidate. This is the general concern of the brotherhood because our brotherhood is responsible for the protection of our land, holy places, so we are well-aware of the issues we are facing. As a patriarch we have monastic issues and I

know that every member of the brotherhood knows about reconstruction and renovation needs, budget issues and so on. Hence, I cannot say what issue needs to be put forth. There are a number of issues that concern everyone and it is the duty of every one of us to deal with these issues.

To what degree can the election be transparent and fair? Will all the brothers vote honestly or will they try to "grab" votes? How do the patriarchal elections differ from political elections by transparency?

You asked a good question. We do not need to invite observers from European countries to control our voting. In this sense, our voting is secret, free and transparent. So the authenticity of the results of the voting never arouses doubts. During the voting we will designate a three-party commission, the electoral commission, and each member will read the names written on the ballot in the presence of everyone, so there is no fraud.

The Armenian press reported that land owned by the patriarchy was sold under Patriarch Torkom. What is the state of affairs?

No land was sold under Patriarch Torkom, only leased for 99 years which is not sale. 99 years later those lands will be returned to the Holy See. The leased land brings income to the Holy See but no land was solved during the tenure of Patriarch Torkom.

Turkey and Kurdish Leader Ocalan

Continued from page 1

pendent Kurdistan, a federation or the concept of "democratic autonomy" which has been proposed by Kurdish politicians, according to the report.

There was a cautious response from senior PKK commander Murat Karayilan in northern Iraq, who said the active PKK leadership must be given direct access to Ocalan himself.

"The (PKK) armed forces are what is fundamentally important. For that reason we must have direct dialogue with the leader," Karayilan said in an interview with a news agency close to the militants.

"There is the problem of convinc-

ing the broad command structure and fighters, not just the leadership," he said.

Prime Minister Tayyip Erdogan has played down the concessions which Turkey would make to end the conflict, ruling out the prospect of Ocalan being released from Imrali and placed under house arrest or a general amnesty.

Erdogan is under pressure to stem the violence, Turkey's main domestic security concern, particularly with presidential elections due in 2014 in which he is expected to stand.

"Prime Minister Erdogan has crossed a threshold and dropped the government's anchor in the bloody port of separatist terror," the MHP's Devlet Bahceli told his deputies.

and Concert Complex is scheduled for March 18.

The Spanish artist, who enjoyed immense global popularity in the 1970s and 1980s and was famous for his hits, has sold over 300 million albums worldwide during his singing career.

Turkey's Last Armenian Schools

Turkey has never banned the Armenian schools that teach the community's language and culture. But its support is marginal and the schools, like the language, are losing their place

By Aziz Oguz

"Don't close the door," Mari Nalci, who has been head of the Tarmanças school for 25 years, told me as I went into her office; she seemed not to trust me. Armenians in Turkey are cautious, especially when you ask questions about education.

"The problem of security for schools has become very important, especially since Hrant Dink was assassinated," Garo Paylan, an Armenian schools representative, had told me. The murder of this well-known Armenian journalist by a Turkish nationalist in 2007 revived old fears (1). Mari Nalci's school bristles with CCTV cameras; there are bars on the windows and a security man, Attila Sen, at the door. Sen is friendly, but as intransigent as a prison guard: nobody gets in without an appointment. "We've never had a problem," he said, "but some local people are suspicious of the school. Fortunately, prejudices disappear when they get to know us."

The school is in Ortaköy, near the Bosphorus Bridge that links Istanbul's two halves. Ortaköy used to be one of the most cosmopolitan districts of the Ottoman Empire's capital, and was home to many Jews, Greeks and Armenians. There are two mosques, four Christian churches and two synagogues. Today Kurds have replaced the Armenians, and only a few Armenian families remain. The school's 500 pupils are ferried here by minibus from all over the city.

There are 16 Armenian schools in Turkey, five of them secondary schools, with around 3,000 pupils in all. They are all in Istanbul, where most of Turkey's 60,000 Armenians live. The only admission requirement is that pupils must have at least one parent of Armenian origin.

These schools date back to the Ottoman Empire, when every community was responsible for organising its own education system and there were thousands of Armenian schools. After the Armenian genocide of 1915-16, in which one to 1 to 1.5 million people perished (nearly two-thirds of the Ottoman Empire's Armenian population), and later massacres and exoduses, there are relatively few Armenians in Turkey, and

just these 16 schools.

A hybrid system

The Turkish republic created by Mustafa Kemal Ataturk in 1923 did not challenge the existence of community schools but set up a hybrid system: the Armenian schools were placed under state control without being made public institutions. The ministry of education appointed a Turkish deputy principal for each school. Teachers employed by the state gave lessons in Turkish language, history and geography, while other subjects were taught in Armenian by teachers paid by the schools' foundations.

In 1974, when Turkey intervened militarily in Cyprus, the state took measures against its Christian communities. "Until then, the state funded schools, even if very modestly, under the terms of the Lausanne treaty [signed in 1923 with the European powers]. But after 1974 that aid ceased. The state doesn't trust us," said Paylan. All the schools are therefore linked to foundations. If they have endowments, the interest can be used to fund education; otherwise they rely on charity from their community. Parents don't pay regular fees for education; if financial contributions are required, they vary according to family income.

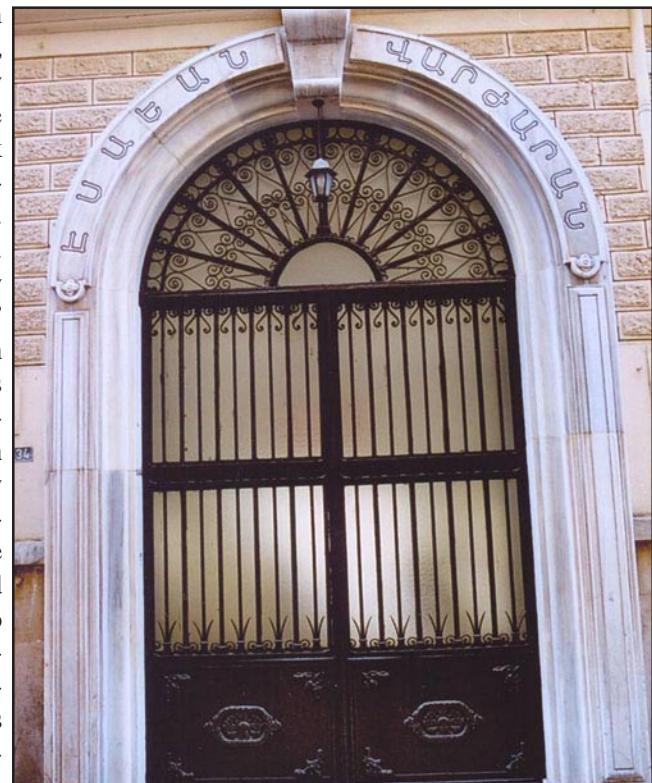
The mission of these schools is to keep language and culture alive. But there are two major obstacles: the Turkish state and time. Armenian is not taught anywhere else in Turkey. There are no university courses in Armenian language or culture. Turkey doesn't train any teachers of Armenian. Teachers are chosen by the school foundation and must be approved by the ministry of education. They learn Armenian at home and perfect their knowledge of the language through personal study outside of any academic framework.

Mari Kalayaci became a teacher by chance. She had a business management degree, but couldn't find a job, and was advised to change careers. She has taught Armenian for seven years, two of them in Ortaköy, and admits that without this job she would not know her mother tongue so well: "I learned a huge amount when I began teaching. And I'm still learning." Her pupils' receptiveness varies. "Armenian is a difficult lan-

guage. Some of them have no trouble with it, but others really struggle." Pupils at the Ortaköy school speak Turkish among themselves most of the time. "They live in Turkey. It's natural that they should speak Turkish," said Nalci. The Turkish education system does not make learning Armenian easy: "In high school, some of my friends didn't go to Armenian classes. There was no penalty," said Murat Gozoglu, who was educated in Armenian schools. The important entrance exams for high school and university are all taken in Turkish.

Not all Armenian parents send their children to a community school. And those who do attend may not stay the course — most switch after primary school or junior high. "Armenian schools, especially the secondary schools, don't have the highest reputation. Sometimes they are seen as a fallback. Parents would rather send their children to an English, French or German school," said Nora Mildanoglu. She went to an Armenian primary school before the English-speaking Robert College, one of Istanbul's most prestigious high schools.

Attitudes have changed in Turkey, which has opened up to minorities, who now find it easier to assert their identities. "Now I'm not afraid to speak Armenian in public," said Kalayaci. "When I was little I would never call my mother mama. I'd say anne [in Turkish] so that no one knew we were Christians." Yet the Armenian language and culture are

gradually disappearing in Turkey. "Armenian is spoken very little in family homes today. There is no longer a popular Armenian culture," said Paylan. "Children are just taught the basics so that they can get by in everyday situations."

Sarkis Seropyan, cofounder of Agos, the Armenian community's main newspaper, is not surprised. "Few Armenians in Turkey speak the language. The proof is that most articles in Agos are in Turkish." Only four pages out of 24 are in Armenian. "Otherwise no one would buy the paper."

The Armenian community has realised that the schools alone cannot revive the language. But under the last major education reform, this spring, the teaching of Armenian was ruled out in state schools. The Armenians will have to make do with the current system.

<http://mondediplo.com/2012/12/14armenia>

Armenian Studies Program Receives \$1 Million Gift

Continued from page 1

economy of Armenians in Armenia and in the diaspora.

With the renewed support from the children of Alex and Marie Manoogian, Louise Simone and Richard Manoogian, through the Manoogian Simone Foundation and the Alex and Marie Manoogian Foundation, the program will continue to flourish. Its distinguished faculty and the rich resources of a leading research institution position the program to develop and sustain a new generation of scholars.

As Kathryn Babayan, director of the Armenian Studies Program noted, "The gift from the Manoogian Simone Foundation and the Alex and Marie Manoogian Foundation to the Armenian Studies Program at UM will secure our role in the critical training of a new generation of scholars and experts through fellowships that support graduate students, post-doctoral, pre-doctoral and visiting scholars, as well as international workshops, symposium and conferences, all of which will make lasting contributions to the field at large."

VISIT YOUR APP STORE AND DOWNLOAD FREE

THE FIRST ARMENIAN NEWS OUTLET APP AVAILABLE FOR ALL YOUR DEVICES

Dr. Ronald Marchese to Speak at Fresno State on “Treasures of Faith: Sacred Objects from the Armenian Churches of Constantinople”

Dr. Ronald Marchese will discuss his recent research in Constantinople/Istanbul with a talk on “Treasures of Faith: Sacred Objects from the Armenian Churches of Constantinople and What They Tell Us About Armenian Society and Culture” at 7:30 PM on Monday, January 28, 2013. This Leon S. Peters Foundation Lecture will be held in the University Business Center, Alice Peters Auditorium, Room 191, on the Fresno State campus and is part of the Armenian Studies Program Spring 2013 Lecture Series. The lecture is funded in part by the Associated Students, Inc. at Fresno State.

Dr. Marchese is professor of ancient history and archaeology at the University of Minnesota, Duluth and has spent the last several years documenting the rich cultural history of the Armenians in Constantinople, by studying the works of arts that the Armenians produced. He will accompany his talk with slides of some of the artwork that he has catalogued.

Over the course of hundreds of years Armenian society and culture developed in Constantinople after the founding of the Armenian Patriarchate in the city in 1461. Although a traditional date, it is clearly evident that a substantial number of Armenians from eastern Anatolia had established themselves in the city long before this date. Most went unnoticed in the pages of history due to the fact that they were absorbed within Byzantine material and political culture. Simply stated they became “Byzantine” in nature. After the mid-fifteenth century and especially after the establishment of their

own patriarchate and “patrik” this “invisibility” disappears.

Encouraged to immigrate “to the city” (to istan-polis) the Armenian population increased substantially as witnessed by the steady growth of neighborhoods and churches to match the population increase. By the mid-18th century to the mid nineteenth century—1750-1850—approximately half of all Armenian churches in the city were founded. Some were in close proximity to others in densely concentrated areas near the Patriarchate, especially in Kumkapi, Yenikapi, Samataya, and Beyoglu.

Associated with this increase in population was the rise of an Armenian “aristocracy”—the *amira* class. Many of these individuals financed church construction and are well-known in both Ottoman and Patriarchal records.

The issue here is not who these people were, a powerful group of wealthy entrepreneurs, merchants and bankers, who gave clout to their group, but rather those who worked hard, accumulated modest amounts of wealth and were faithful church goers who participated in the affairs of their congregation and neighborhood—the emerging “petty bourgeois.” Who were they and what they did has barely been recorded. It was their contributions to their respective churches that is brought to light in his current research and is illustrated in this presentation.

Dr. Marchese received his PhD from New York University and has a distinguished career in archaeology, having conducted research at the Plataiai Archaeological Excavation in Greece and at Tel Dor in Israel. He is the author of numerous articles and book chapters in the field. He is an alumnus of California State University, Fresno.

He is the author, together with Marlene Breu, of *Splendor and Spectacle: The Armenian Orthodox Church Textile Collections of Istanbul* (Citlembik Ltd., Istanbul, 2010). He has authored several other books on art and weaving.

The lecture is free and open to the public.

Parking: Parking rules have changed for the university. Parking is available in Lots A or J on campus, only if a free parking pass is obtained by using parking code 273305 in any of the campus kiosks.

For more information on the lecture please contact the Armenian Studies Program at 278-2669.

Expert on Armenian Monuments Sums Up 2012

YEREVAN -- Chairman of the foundation studying Armenian architecture Samvel Karapetian summed up his organization’s work during a meeting with journalists on Thursday.

The expert said they had organized expeditions to Armenian communities of Iran in May and June. Karapetian also mentioned the expeditions to Shirak, Lori and Tavush regions organized within the framework of “SOS-Culture” program.

Speaking about Armenian monuments abroad, the expert said monuments are vulnerable to destruction in Azerbaijan, pointing out the destroyed Armenian cemetery in Jugh.

Turkey, on the contrary, is restoring historic monuments for political purposes. As to Georgia, the monuments are neither destroyed nor renovated, except for Surb Nshan church in Tbilisi.

The expeditions to Armenia’s north revealed that monasteries in Dsegh and Pemzashen villages are in need of repair.

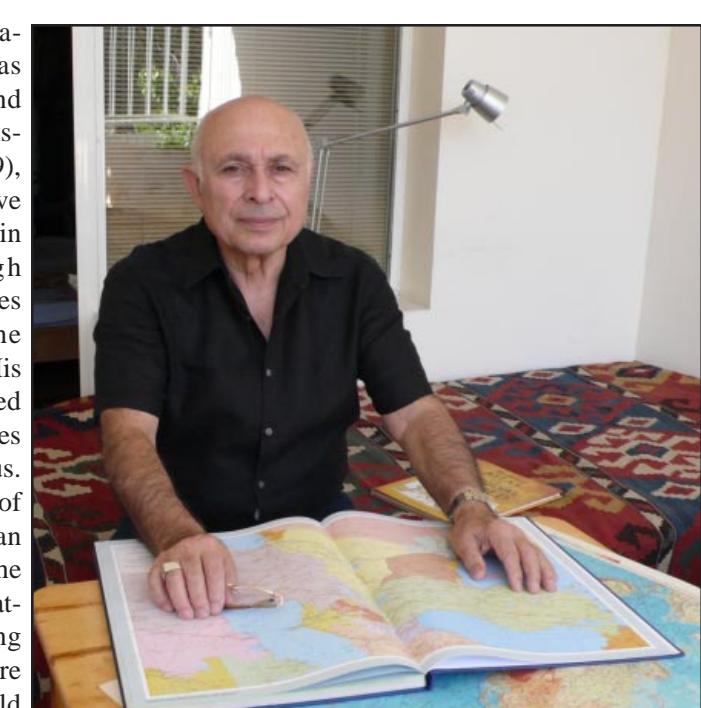
ARPA Institute Presents a Lecture by Rouben Galichian "Armenia in International and Armenian Old Maps. Its geography And Cartography"

SHERMAN OAKS, CA--This talk will show how, during the past 2,600 years Greco-Roman, Islamic and Western geographers, historians and cartographers saw and wrote about Armenia and how they depicted the country in their maps. The story will be told with maps made by the Greek, Islamic and European cartographers. These maps form part of the World geographic and cartographic heritage, the originals of which are kept in various well-known libraries and museums, such as the Library of Congress, the British Library, National Library of France, Municipal Library of Berlin, and libraries of Bologna, Istanbul, Yerevan and many others. The maps come to prove that, in the territory of the South Caucasus and the Middle East, there are only two countries, Armenia and Iran that could claim an existence of over 2,000 years and how our neighboring countries, such as Turkey and Georgia became to be known as they are now, only after some 2,000 years. It also confirms that the country known as the Republic of Azerbaijan, north of the Arax River was born only in 1918, copying its name from the Iranian north-western Province of Azerbaijan, south of the river Arax. The Armenian language maps of 14-18th centuries will also be discussed.

Rouben Galichian (Galchian) was born in Tabriz, Iran, to an Armenian family who had fled Van in 1915 to escape the Genocide. They arrived in Iran via Armenia, Georgia and France. Rouben attended school in Tehran and then received a scholarship to study in the UK. He received his degree in Electronics Engineering with honors, from the University of Aston, Birmingham, in 1963.—Rouben’s interest in geography and cartography peaked in the 1970s. In 1981 he moved to London with his family, where he had access to a huge variety of cartographic material. His first book entitled “Historic Maps of Armenia: The Cartographic Heritage” (I. B Tauris, London & NY, 2004) contained a collection of world maps and maps of Armenia over a period of 2600 years, as created by various mapmakers. It became a bestseller in its kind. The following year, an expanded version of the book (in English, Russian and Armenian) was published in Armenia (Printinfo Art Books, 2005). His third book, “Countries South of the Caucasus in Medieval Maps: Armenia, Georgia and Azerbaijan” (Gomidas Institute, London, 2007), provides more detailed cartographical and geographical information of this area. His fourth book, “The Invention of History: Azerbaijan, Armenia, and the

Showcasing of Imaginations” (Gomidas Institute-London and Printinfo Art Books-Yerevan, April 2009), documents the native Armenian pedigree in Nagorno-Karabagh through the centuries as opposed to the Azerbaijani claims. His latest book is entitled “Clash of the Histories in the South Caucasus. Redrawing the map of Armenia, Azerbaijan and Iran”, where the Azerbaijani falsifications, their reasoning and methods used are discussed, and 44 old and medieval maps

from all over the world are analyzed, proving the truth about the present-day Azerbaijani falsified historiography (Bennett & Bloom, London, 2012). All the books are available through Amazon.com and other sources. For his charitable work done in Vanadzor, Armenia, Rouben was presented with the “Freedom of the city of Vanadzor” awarded in 2006. For his services to Armenian historical cartography Rouben

was awarded an Honorary Doctorate by the National Academy of Sciences of Armenia in November of 2008. In 2009 he was the recipient of “Vazgen I” cultural achievements medal. He is married with a son and grandchildren and shares his time between London and Yerevan.

The lecture will be held on Friday, January 25, 2013, 7:30P at Merdinian Chapel: 13330 Riverside Dr. Sherman Oaks, CA 91403

ՎԱՐԴԳԵՍ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆԻ ՎԱՍՏԱԿԸ ԾՆՆԴԵԱՆ 80-ԱՄԵԱԿ 1932-1994

ՍԱՐԳԻՍՎԱՀԱԳԻ

Քաստմնելի ոճիրը որ անժամանկ կայեց կեանքը տաղանդաւոր արձակագիր վարդգէս Պետրոսեանին, հարուածեց մեր գրականութիւնը, անոր ճիշին բարդելով նաեւ անձնական քինախնդրութեամբ, անհեթեթօրէն հայ գրողի կեանքը խլելու ամօթալի եւ աննախաղէպ պարագան ալ:

Իր առաջին սորուագրութիւններուն կը հանդիպին 1957-58 թուականներուն: Ժամանակաշրջանը յատկանշական է. Խստաշունչ, երկար ձմեռէն յեսոյ գարնանային ձիւնալին է սովետահայ գրականութեան: 1958ին, վարդգէս Պետրոսեանի «Վերջին Գիշերը» վիպակը արդէն կ'աւետէր վաղուան գալիք ջուրերուն վարարումը մեր արձակէն ներս: Արդարեւ, 1960-ական թուականներու սկիզբին կը կատարուէր սպասուածն որ հերթափոխը մեր արձակին, որուն նախակարապետն ու առաջնորդը պիտի հանդիմանար Պետրոսեան, մեր գրականութեան բերելով շքեղ իր արձակին նոր ճամանչումը, իր թարմ ու իրազակի շունչով եւ իրայասոուկ նախուածքով, չորու յամաք սովետահայ արձակին ներս մտերմութեան թարմագեղ շունչ մը մտցնելով եւ ազնուացնելով թափիծն աքսորեալ: Անոր դերը որպէս գրական ղեկավար եւ պատասխանատու խմբագիր եղաւ վճռորոշ: Ան լայն քաշաւ «Գարուն» ամսագրին 70000 տպաքանակով էջերը բանաստեղծութեան եւ արձակի նոր հեղեղին առջեւ, թոյլ տալով որ ներմուած բոլոր դասնութիւնները, կաշկանդուած բոլոր թուիչքները զեղուն ու յորդին, որպէսզի արդար եւ մաքուր խոդի վրայ բարձրանայ նոր կառոյցը հայրենի գրականութեան:

Գրական իր հաւատա՞մքը. տեղ մը գրած է ան. «Ուզում եմ որ գրականութիւնը օգնի մարզուն՝ իր կեանքը իրբեւ արեւ ապրելու»: Տեսլական սը՝ գրականութեան վերպիթիչ, ապնուական դերը լուգծող եւ մարդուն լինելութիւնը շրջափոխող: Մարդ-արեւին, ինքնով սպառելով շրջապատին լոյս չամբող մարդուն գերագոյն եւ կսեմագոյն գաղափարն է այս տեսլականը: Օգուապաշտի որակումը հու կը մնայ տժգոյն: Որովհետեւ, ան չ'արդարացներ Պետրոսեանի գեղապաշտի ալ ճգտումը: Աւելի ծիշդ պիտի ըլլար ուրեմն գեղապաշտորէն ճգտումնաւոր գրականութիւն որակումը տալ: Այս է ահա՛ վարդգէս Պետրոսեանի արձակի բանալին, առանց որուն դժուար պիտի ըլլար ճգրտորէն բնորոշել ստեղծագործական իր աշխարհն ու հայեցողութիւնը: Մարդն ու իր գաստակը կը բացայացուին այս տեսաղաշտին մէջ:

Պետրոսեանի գեղարուեստական արձակը հապտակած է նաեւ յարատել վերանորոգումներու, ինքնանուածումի եւ զարգացումի հետամուտ՝ նոր հանգրուաններու նուածումով եւ նորութեան փնտուոքով արգասաւորուած: Անհանդարտ, խովարկող գրողին համար իրաքանչիւր նուածուած հանգրուան գախճան մը ըլլարէ հեռու, նոր հարցադրումներու եւ որոնումներու վրայ բացուող նոր պատուհան մընէ: Այդ հանգրուանները կը կոչուին. «Վերջին Գիշերը», 1958, «Անաւարտ Դիմանկարները», 1963, «Հայկական իս-

ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻ ՆԵՐԿԱՆ

ԹՈՐԳՈՄ ՓՈՍԹԱՁԵԱՆ

Ամէն տարուան վախճանին եւ ամէն նոր Տարուան դիմաւորութեան օրը՝ մարդիկ կը տարուին մտածելու ՍԱՀՄԾԴ ԺԱՄԱՆԱԿԻ մասին: Անցեալի, Ապագայի եւ յատկապէս «ՆերկԱՅ»ի մասին է որ կ'ըլլան այդ խորհրդածութիւնները:

Այդ որ «ՆերկԱՅ» կ'ըսենք մենք՝ ակնթարթ մըն է միայն: Այդ ակնթարթը, «ի քթել ական» (աչքի բացխփա՞ն) արագութեամք՝ իսկոյն կը դառնայ անցեալ: Այդ անցեալ յաջորդող ապագայի «Միութիւնն» է ներկան:

Ճիշդ այնպէս ինչպէս երգի մը ունկնդրութեան տեխն լսուող՝ «անցեալ եւ ապագայ» ներդաշնակ ձախներու «Ներկա» յութեան միութիւնը:

Ազգեր եւ ժողովուրդներ եւս ունին իրենց Անցեալն ու Ապագան միաւորող՝ ներկայութիւնները: Այսինքն «Պատմական անցեալն» ու «Յուսադիրիչ ապագան» միաւորող ներկան:

Սփիւրքի Հայութիւնը, ժամանակի սահանքին հետ կ'երթայ ափունքէ ափունք, տեղ-տեղ, մէկ օտար երկրէ ուրիշ օտար երկիր: Կ'երթայ: «Առանց Անցեալի», «Առանց Ապագայի» եւ մանաւանդ առանց «Ներկայի», որովհետեւ կը պակի, կը պակի ամենէն կարեւորը... կը պակի «Միութիւն»ը: Անցեալն ու Ապագան զօդող Միութիւնը: Այսինքն Հայ ժողովուրդի «Ներկան» ապահովող Միութիւնը:

Այդ «Միութիւն»ը՝ «Ներկայ» է միշտ, կամ գոյութիւն ունի՝ միակ երկրի մէջ, որ «Հայ ժողովուրդին Հայրենիքն է», ի՞րն է այն: Իր պապերէն ժառանգած «Հօրենական Տունն» է ան:

Մեր հերոսներուն եւ նահատակներուն արիւնով նուիրագործուած եւ Սուրբ էջմիածնով «Լուսաւորչականցաց» «Հայաստան Աշխարհն է այն, Մեր երկիր Դրախտավայրը»ը:

Հոն, Հայաստանի մէջ է որ՝ պահպանուած են մեր դարաւոր սրբութիւններն ու աւանդութիւնները: Հոն են մեր հերոսներու եւ նահատակներու ածիւնները: Հոն է որ կանգուն կը մնան մեր ճարտարապետական կողովները, մեր եկեղեցիններն ու վանքերը:

Հոն, Հայաստանի մէջ է՝ ուր ժամանակը չի սահիր երթար, որովհետեւ ժամանակը կապտուած է հոն, եւ պահպանուած է անկորչնելի եւ անջնջելի՝ շքեղ շրջանակի մը մէջ, որ «Հայ ժողովուրդին Ներկան է»՝ Հայաստան Աշխարհի ներկան:

Հոն, Հայաստանի մէջ է միայն՝ որ Հայը կ'ապրի եւ յաւիտեան պիտի ապրի՝ զմայլելի եւ «Անմահական «Ներկա» յութիւն մը:

Նական նուրբ դրսեւորումներով: լուսամփոփի տակ» կ'եզրականաց- չողիէ - հողի հաղորդակցութեան նէ Պետրոսեան եւ կը ձգոի այդ ցաւագին փնուտուքն է խարիսխը լոյսերը բանալ մեր հաղորդակցայս բոլոր տուայտանքներուն: կան տեսողութեան առջեւ:

Շար. Է էջ 18

ՅՈՒԾ ԵՐԵԿՈՅ

ՀՐԱՄԱՆ ՏԻՆՔԻ

ՆԱՀԱՄԱԿՈՒԹԵԱՆ ԵՐԴ ՏԱՐԵԼԻՑԻՆ ԱՌԹԻ

Կազմակերպութեամք՝
Պուլսակութեան ժողովի տակարգակցական մասին

Պատման Խոսք՝ Տովոք. Յովիհաննէ Գովակ Աւետիքեան
Հոգարածուն և Ասենապէտ՝ Պատահայ Միութեան Մանախալումբին (Հայերէնով)

Հանդիսական՝ ԱԲՕ ՊՈՄԿԵԱՆ
Գլխաւոր իմքաղի Ասպարէգ օրաբերի

Զեկոյց՝ Իրաւարան ԷՏՎԵՆ ՄԻՒԱՍԵԱՆ
Ասենապէտ՝ Պատահայ Միութեան Հոգարածութեան
և նախլին Ասենապէտ Հայ Իրաւաբաններու Կաճախի

Յոլացումներ ոքրային հետապուուիդիններուն ներկայ վիճակին մասին
եւ տեղեկազի Հրանդ Շինքի Հիմնարկին գործունեութեանց նկատմամբ:

Գլխաւոր Բանախու՝
ԽԱՅԻԿ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ
Պուլթընի «Արմինիը Ուիթի»ի վարիչ խմբաղի

Նիկ՝
ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԵՐԿԱՆ
ԹԱՔՈՒԻՆԻ ԵՒ ԲԱՑԱՑԱՑԻ ՄԻՋԵԻ (Հայերէնով)
Գեղարվեստական Թայտոպին

Վիրակի, Յունուար 13, 2013, երեկոյեան ժամը 6:00ին
Պատահայ Միութեան «Գրիգոր և Աւել Քիորչիողոլու» սրահին մէջ
19726 Sherman Way, Winnetka, CA 91306

Տեղեկութեանց համար հեռախանելնորդը. Յովիհաննէ Գովակ Աւետիքեանին (818) 800-1976 (cell)
Սուտքը ազատ

Հիրապիրութիւն

ՄԵՆԱԻՈՐ ԳՐԱԳԻՏՈՒՅԻՆ ԳԻՒՏՑԻ ՄԻՔԱՅԵԼԵԱՆ

ԼԻՒՄԻ ՄԻՒԼԱՀԵԱՆ

Տարիներով սարդոստացնի թանձը քողի ետին ծուարած, քաղցրիկ յուշ մը քնքոյշ կ'արթնայ ու թոչունի փետուրի փափկութեամբ, գարնանային զեփիւռի հոսանքով կը տանի զիս հեռու, ֆիլատէլֆիա, վինվուտի շրջանը: Լայնատարած բրուրի մը վրայ թառած մենաւոր դղեակի մը մուտքին, ուր հազար ու մէկ ծաղիկներու յորդուն ծաղկումին բուրմունքը կը յամենայ օդի մէջ զգլիխիչ: Թոչուներու ճոռուղինը կը լսեմ կարծէս ու կը տեսնեմ ծառերու ճիւղերէն կախուած ամանիկներ լի ցորենի հատիկներով: Մենաւոր դղեակի մենաւոր Տիրուհիին բարեկամներ են այդ ծիտիկները: Այլ կենդանիներ ալ կան թուփերի ետին: Կրեայ մողէս եւ ազատորէն մննիկ քայլերով պտտող սկիւռիկներ որոնք ակնթարթի մը մէջ կը մագլիքին ծառերուն գագաթը: Կայ նաեւ տարիներու պահապան բարեկամ իր շունը: Եւ փոքր հողամաս մը շրջապատուած բարալիկ ցանկապատով լի կարմրաւուն լուլիներու ողկոյզներով, թաւշապատ կանանչ վարունկներով: Եւ սեւ BMW-ը բազմած կարամէն դուրս մշտադար ծառի մը շուքին:

Եւ ահա ինք համեստ դղեակի տիրուհին, թարմագեղ, հակառակ տարիներու թաւալումին, ժպտուն ու սիրալիր կ'ողջունէ, Տիկիններու խմբակը:

Կը ծանօթացնեն զիս:

-Կը ճանչնամ՝ շատոնց կը ճանչնամ «Սփիւռք» շաբաթաթերթէն «Ծիրակ» ամսագրէն, կ'ըսէ Գուտսին:

-Ես ա'լ ծանօթ եմ Գուտսի Միքայէնանի, «Սփիւռք»էն «Ծիրակ» եւ... շատոնց -, կ'ըսէն, կրկնելով Գուտսիի խօսքերը: Կը խնդանք ու կ'ողջապուրուինք հին ծանօթներու պէս:

Հնկերային հաւաք մըն էր այդ հանդիպումը: Խօսուն էր Գուտսին, կրցաւ Տիկիններու հաւաքին մթնոլորտը հածելի ժամանցի վերածել, արեւելեան նախաճաշի սեղանին շուրջ: Ֆուլ, համու, ճերմակ պանիր, զահթէր, կանանչ ծիթապատու, խաշած հաւկիթ, թէյ, կաթ, առաւել քաղցրաջուրով շամալի: Նախաճաշի վերջաւորութեան Տիկինները, հիւրասիրուեցան, արեւելեան սեւ սուրճով, ոսկեգոյնով եղերուած

պատիկ գաւաթներով:

Եւ զարմանալի . . . Սուրճի գաւաթ «կարդալ»ու, ժամանց մըն ալ սկսաւ տան Տիկիննին կողմէ: Ա'լ խնդալ, ա'լ պոռչտուքներու: «Ամանիրա'ւ է» կամ «ինչպէ՞ս գիտցա'ւ» եւ այլ դրական զովասանիկները: -Գաւաթդ չե՞ս դարձուցած, Գուտսին է հարցնողը:

-Սուրճ չե՞մ խմած -, ըսի ժպտապին:

-Ե՞ս քե՞զ կը վարժեցնեմ, ըսաւ հեգնախառն ժպտապի: Տիկինները ոտքի եւան, շնորհակալական խօսքն էր կամ ամանիրա'ւ է» կամ «ինչպէ՞ս գիտցա'ւ» եւ այլ դրական զովասանիկները: Կը աղարձութեամբ ապահով կը սարքեն, դասախոս կը հաւալիրեն որ այս գաղութը բնակող ափ մը հայերը քովի գան ու զիրար տեսնեն: Զոհողութիւն է իրենց ըրածը:

Եւ իրենց համար հաճելի է որ գրող Գուտսին իրենց պէս պարզ խօսող խնդացող նոյնիսկ քիչ մը աւելի . . . սուրճի գաւաթ կարդացող ա'լ է: Չե՞մ զարմանար եթէ զալ Ուրբաթ երեկոյեան բանախոսը դուն չ'ըլլաս-: եղրակացուց Գուտսին:

Այսպէս եղաւ իմ առաջին հանդիպումս Գուտսի Միքայէլեանի հետ եւ ըսածին պէս յաջորդ Ուրբաթ ինքինքս գտայ Ս. Սահակ, Ս. Մեսրոպ եկեղեցւոյ սրահը ուր թէքէեան Մշակութայինը Միութիւնը իր միջոցառումները կ'իրագործէր, բարեհած արտօնութեամբ մշակութասէր հովիւնին: Նիւթմ՝ «Հալէպահայ Գաղութը» Հալէպահայ գրող էր: Առանձին կ'ապրէր տարիներէ ի վեր երկարականի իր դղեակին մէջ եւ կը ստեղծագործէր: Բայց մենաստան այդ դղեակը շատ գործ կը պահանջէր իրմէ:

Գուտսին հետ մեր բարեկամութեան կապը սկսաւ գրականութեան ճամփով: Իր նկարագրի պարկեշտութեան, ուղամտութեան, եւ իր մենաստանին մտերմիկ մթնոլորտին առթած ջերմութեան քաղցրիկ հիւսքերով կապուեցաւ: Եւ եղաւ ամուր ու մնացուն: Կը հեռաձանէր ու կ'ըսէր:

-Երթանք տեղ մը սուրճ խմենք -, ու կը ծիծաղէր գիտնալու որ սուրճ չեմ սիրեր, չեմ օպտագործէր:

Թանգարան, գրադարան, ծովափ կ'երթայինք, ընդհանրապէս: Թանգարանի կողքին էր Մհերի արձանը ուր կը հաւաքուէր ֆիլատէլֆիոյ հայ գաղութը, ամէն Ապրիլ 24-ին, նշելու եղենոնի իր զոհերուն յիշատակը:

Անմիջապէս անդին լայնա-

ուսման եւ զրականութեան հետեւելու առիթը չեն ունեցած: Մեզ հետաքրքրող նիւթը, նիւթերը, թերեւս ձանձրանալի թուին իրենց: Պարզ ընկերային ժամանացինցին մասնեցին մը պէտք ունկներու առողջութեամբ շնորհական աղութը: Ամէն Ուրբաթ երեկոյեան ընթրիք կը սարքեն, դասախոս կը հաւալիրեն որ այս գաղութը բնակող ափ մը հայերը քովի գան ու զիրար տեսնեն: Զոհողութիւն է իրենց ըրածը:

Եւ իրենց համար հաճելի է որ գրող Գուտսին իրենց պէս պարզ խօսող խնդացող նոյնիսկ քիչ մը աւելի . . . սուրճի գաւաթ կարդացող ա'լ է: Չե՞մ զարմանար եթէ զալ Ուրբաթ երեկոյեան բանախոսը դուն չ'ըլլաս-: եղրակացուց Գուտսին:

Այսպէս եղաւ իմ առաջին հանդիպումս Գուտսի Միքայէլեանի հետ եւ ըսածին պէս յաջորդ Ուրբաթ ինքինքս գտայ Ս. Սահակ, Ս. Մեսրոպ եկեղեցւոյ սրահը ուր թէքէեան Մշակութայինը Միութիւնը իր միջոցառումները կ'իրագործէր, բարեհած արտօնութեամբ մշակութասէր հովիւնը: Նիւթմ՝ «Հալէպահայ Գաղութը» Հալէպահայ գրող էր: Առանձին կ'ապրէր տարիներէ ի վեր երկարականի իր դղեակին մէջ եւ կը ստեղծագործէր: Բայց մենաստան այդ դղեակը շատ գործ կը պահանջէր իրմէ:

Գուտսին հետ մեր բարեկամութեան կապը սկսաւ գրականութեան ճամփով:

-Զե՞մ գիտէր ժողովրդական իշան հաճոյք է սա, ընդհանուր առմածմբ հինքն եկած սովորութիւն մըն է: Առօրեայ աշխատանքէ ետք հաճոյքի պահապատով լի կարգութիւնը: Զագուց այլ առած ծիտիկներ այլ տեսակի թուչուններ թափահարելով իրենց թերերը գլխուս վրայէն անցան, թռան, մազերս խառնչտկելով: Օտարի մը յանկարծ ներկայութիւնը խրտչեցուցած էր զիրենք: Գուտսին եկաւ ու ինսպուն, - Զարմացացա՞ր որ սուրճի գաւաթ կարգացի-, հարցուց: Սեւ աչքերը ծիծաղուն կը փայլէին չարաճճի ժպիտով մը, շարունակեց խօսիլ,

-Զե՞մ գիտէր ժողովրդական իշան հաճոյք է սա, ընդհանուր առմածմբ հինքն եկած սովորութիւն մըն է: Առօրեայ աշխատանքէ ետք հաճոյքի պահապատով լի կարգութիւնը: Զագուց այլ առած ծիտիկներ այլ տեսակի թուչուններ թափահարելով իրենց թերերը գլխուս վրայէն անցան, դասականութեամբ մըն է ֆիլատէլֆիոյ հայութիւնը եւ սրտին մէջ կը կրէ նաև Միջին Արեւելքի կարօտը, ի մասնաւորի շալէպահայ գրող էր: Առանձին կ'ապրէր տարիներէ ի վեր երկարականի իր դղեակին մէջ եւ կը ստեղծագործէր: Բայց մենաստան այդ դղեակը շատ գործ կը պահանջէր իրմէ:

Գուտսին հետ մեր բարեկամութեան կապը սկսաւ գրականութեան ճամփով: Իր նկարագրի պարկեշտութեան, ուղամտութեան, եւ իր մենաստանին մտերմիկ մթնոլորտին առթած ջերմութեան քաղցրիկ հիւսքերով կապուեցաւ: Եւ եղաւ ամուր ու մնացուն: Կը հեռաձանէր ու կ'ըսէր:

-Երթանք տեղ մը սուրճ խմենք -, ու կը ծիծաղէր գիտնալու որ սուրճ չեմ սիրեր, չեմ օպտագործէր:

Թանգարան, գրադարան, ծովափ

կարգին, հայկական կարմիր, կապոյտ, նարնջագոյնը, հովիքի քմահաճոյքով հապարտօքէն կը տարութերէր, Ազգային երեք ծիածանի գոյները:

Երբեմն ալ «Mall» կ'երթալինք եւ «Sale» եղած «Jeans» բէշ կամ հագուստ գնելու: Գուտսին կը սիրէր «Jeans» հագնիլ առօրեայ իսկ պաշտօնական տեղեր, Tahari, Liz Clerbon եւ այլ Signe costume-ներ ունէր:

Երբեմն ալ BMW-ը կը շարէր ծառի մը շուրքին ու այդպէս կը թափառէինք աննպատակ, գետին եղերքը: Մանաւանդ երեկոյեան բանի վարեւը հանդարտ գետի առաջին մասին կը մօտենար ու մեղմիւր կը սահման վարէր զարդար մուռն է: Զե՞մ զարմանար եթէ զալ Ուրբաթ երեկոյեան ընթրիք կը սարքեցաւ:

Գուտսին Ամերիկեան իր ներկայ կեանքին մասին կը խօսէր բայց Պէտքութիւնը որ այսպիս կ'ամանահայ գրող իսկ այժմ մասնաւոր ու մեղմիւր կը սահման վարէր զարդար մուռն է: Զե՞մ զարմանար եթէ զալ Ուրբաթ երեկոյեան ընթրիք կը սարքեցաւ:

Լեռն Վարդան «Ծիրակ» ամսագիրի գրած «Լիբանանահայ գրականութիւն» իր մերտողութեամ մէջ, ներկայացուցած էր Գուտսին որպէս կ'իբանահայ գրող իսկ այժմ Գուտսի Միքայէլեան Ամերիկահայ գրող էր: Առանձին կ'ապրէր տարիներէ ի վեր երկարականի իր դղեակին

ՎԱՐԴԳԵՍ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆԻ ՎԱՍԱԿԸ

Ծարունակուած էջ 14-ից

«Ապրած եւ Զապրած Տարիներ» վիպակը կու զայ ընդլացնելու եւ ամբողջացնելու այդ հոգիներու հաղորդակցութեան տագնապը, իր այլազան դրսեւորումներու ընդմէ-ջէն ընդրկուած։ Զոյցին փոխարէն, երեք սերուղներու-տարեց, միջին եւ երիտասարդ-միջեւ թանձրացող անհասկացողութիւնն է ծաւալող տագնապը հոս։ Հաղորդակցութեան պահանջը հոս ալ դրուած է սուր բնոյթով։ Անոր առընթեր կը յարուցուի այնքան կարեւոր մօտեցումի, հայեցողութեան եւ տեսանկիւնային այլազանութեան բարդութիւնը, դատել եզրակացնելի առաջ երեւոյթներէն անդին կարենալ թափանցելու անհրաժեշտութիւնը։ Զափուած-ձեւուած միակ ճշմարտութեան մը ժխտումն է այս վիպակը, որուն վիճակուած է ապացուցանելու այնքան պարզ այն իրողութիւնը թէ ամէն ինչ յարաբերական է կեանքին եւ արուեստներուն մէջ ալ։ Այս պարզ թուացող իրողութիւնը, պէտք չէ մոռնալ թէ անընդունելի սրբապղծութեան համազօր էր այն օրերուն քարացած խորհրդային իրականութեան մէջ։ Վիպակի հարցադրումներուն այս սոսկական շարադրումը պէտք չէ բնաւ սիալ ենթադրութեան առաջնորդէ։ Վիպակը կեանքով թրթուն, ապրումով սեւեռուած, գործողութեան սուր հանգոցներով բանուած կենսաշախարհ մըն է, ուր կը ծաւալին, կը տագնապին, կը սիրեն ու կ'ատեն կենդանին նկարագիրներուրոյն մտածելակերպով եւ յուզացիսարհով։ Բոլորը տրուած՝ Պետրոսեանի առոյց, խիստ, պատկերաւոր եւ զուրաթախոհութեամբ լուսաւոր լեզուով, որ լրագրական կալուածէն ներառած է ճշգրտութեան ուժականութիւնն ու արագութիւնը առանց բնաւ լրագրական ըլլալու։

«Դեղատուն Անի»ն եւ «Վերջին Ուսուցիչը» կ'ընդգրկեն տագնապը պատանեկութեան երիտասարդութեան, որոնց լինելիութիւնն ու կողմնորոշումը հիմնական ուշադրութեան արժանացուցած է Պետրոսեան անոր բազմերանգ երեսներով։ Նոյն թեմաները սակայն երկու երկերուն մէջ մատուցուած են տարբեր միջավայրի մէջ, այլ կառուցուածքով։ «Դեղատուն Անին»ն ինքնահոս ընթացքով կ'ընթանայ եւ չունի կերպոնաձիգ հանգոցը կամ զլիսաւոր տիպար։ Մանր, աննշան թուացող խուրձ մըն են գործողութիւններու, որոնք զուգահեռաբար կը հանգուցուին ու կը քակուին երիտասարդական մղումներու անմիջականութեամբ, իւրաքանչիւր հերոսի ներաշխարհին մէջն իսկ։ Դարձեալ, նոր մտայնութիւններու, նոր ապրելաձեւ-կենցաղի, ազատութեան նոր ձգտումներու բախումն է, հին, քարացած մտայնութիւններու եւ անհանդուրժողութեան դէմ, դրսեւորուած՝ առօրեայ կենցաղի, վարուելակերպի, մտածելակերպի եւ զգայնութեան նրբերանգներու ընդմէջն վրածինուած։ Այս նոյն հարցադրումները տարբեր ձեւալորումներով դրուած են եօթը հերոսնկարագիրներուն առջեւ։ Իւրաքանչիւրը դիմակալած ու հակազ-

Դած է տարբեր ձեւով, ըստ իր խառնուածքին եւ հոգեկան աշխարհի երանգաւորումին:

«Կալչըս ուստոցիշը» զրպա-
կը կրկնելով հանդերձ «Դեղատուն
Անի»ին երիտասարդական տագ-
նապի նոյն թեման, ամբողջու-
թեամբ կը տարբերի իր կառուցով
ու մթնոլորտով, ինչպէս նաեւ՝
պատմումի մօտեցումով, ձեւով ու
ոճով։ Ան կառուցով բարդ գործո-
ղութեան երկ է, կեղրոնաձիգ հան-
գուցով լարուած։ Հոս լուսարձակը
կը բացուի դպրոցի մը վրայ, ուր
ընդունուած նորմերէն դուրս դէպ-
քեր, գործողութիւններ եւ այլ
բնոյթի տիպարներ կը ծաւալին,
բացայստելով հին ու նոր մտայ-
նութիւններու իրարու անհամա-
տեղութիւնն ու բախումը։ Վիպակը
իրաւ տիպարներու մարմնաւորու-
մին առընթեր ունի մանկավարժա-
կան եւ հոգեբանական նուրբ խու-
զարկումներ, որոնք գիրքը կը
դարձնեն հետաքրքրական եւ այժ-
մէական։

«ՄԵՆԱՍԼՈՐ ԸՆԿՊՈՎԵԿԻՒԽՆ» վէպն
է մեռնող հայ գիւղին։ Տոհմիկ
մթնոլորտ եւ միջավացը ունենա-
լով հանդերձ, ան գիւղագրութիւն
կամ գաւառացին զբականութիւն
չէ։ Գիւղի մասր աշխարհածաւա-
լին մէջ արդի մարդուն կարգ մը
հարցադրումները սեւեռուած են
հոն առանց սակայն պատրաստի
լուծումներ պարտադրելու։ Հայ-
կական լեռնաշխարհն է թատերա-
վացը ուր մեռնող գիւղի մը
ողբերգութիւնը, անոր անցեալն ու
ներկան, տիպարներն ու բարքերը
կը վիպերգուին քնարական զուն-
չով եւ հոգեբանական նրբութեամբ։
Արձակ պոկմ մը՝ ձօնուած լեռնաշ-
խարհի վեհապանծ բնութեան, մեր
փլատակ վանքերուն, խաչքարե-
րուն եւ առասպելներու վաեծ խոր-
հուրդին։ Այս ամէնը՝ սեւեռուած
իրապաշտ մօտեցումով, մատուց-
ուած անսեթեւեթ եւ ժուծկալ լե-
զուով, ուր զապուած զգացականու-
թիւնը կ'օժտէ պատմումը շեշտ-
ուած թելագրական ներուժով։ Ճա-
կատագիրներու եւ դէպքերու լար-
ուածութիւնն ու հոգեբանական
հանգույցներուն նրբին խուզար-
կումները վէպին կ'ընձեռեն արդ-
իականութեան հանդերձանքը։ Զե-
ւի եւ բովանդակութեան միաձու-
լում-ընդելուզում մը ակնյալու է
հոս։ Երկութիւններթափանցութիւնն
ու ներազգեցութիւնը կը ստեղծեն
մթնոլորտ մը հոգեկան վերասլա-
ցութեան, ուր իրականութիւնը կը
թուի երազ, իսկ երազալինը՝ իրա-
կանութիւն։ Զգացէ՛ք այդ այլափո-
խութեան։

- «Հեռւուում, բարձունքի վրայ
մենաւոր զանգակատունն էր, եւ
թուաց Մարիամը կը գնայ-կը գնայ,
կը համնի զանգակատան, եւ նրանք
կը կանգնեն կողք-կողքի, երկու
բարձրիրան աղջիկ՝ մէկը սեւ տուփ
հագած, միւսը՝ սպիտակ մետաքս»:

Վէպին ժամանակի հատուած-
ները, որոնք կ'ընդգրկեն հեռաւոր
անցեալը, անմիջական ներկան ու
գալիք ապագան, ժամանակագրա-
կան անշատ միաւորներ չեն, ոչ ալ՝
կարգապահ յաջորդականութիւն-
ներ։ Գիւղին միակ ժամանակը
գիւղին կեանքն է՝ հինը ներկային
մէջ ընդելուզուած, ու ներկան
ապագայով վտանգուած։ Ան իր

բոլոր հիւսուածքներով ներկաց է
Հերոսներուն ներաշխարհին, յու-
շերուն եւ ապրումներուն մէջ:
Յուշը կ'ապրուի որպէս ներկայ,
մինչ ներկան կը տագնապի ապա-
գայի հարցադրումով: Գիրքին բազ-
մածայնութիւնը տիպարներու այ-
լազանութիւն չէ միայն: Անոնք
պիտի մնային սուկական նկրարա-
գիրներ պատահականօրէն իրարու-
քով բերուած, եթէ իւրաքանչիւ-
րին ձայնը, ներքին բնաշխարհը,
սեփական փոքր-տիեզերքը իր ճա-
կատագրով չգար միանալու, ամ-
բողջացնելու, բացայատելու մեծ
տիեզերքը որ այս պարագային
մեռնող գիւղն է:

«Մենաւոր Ընկույզնին» կը գատորոշուի Վարդպէս Պետրոսեանի միւս գործերէն։ Մինչ միւս երկերը կը տարագույին մէկ բնորոշումով՝ տինամիք ուժական իրապաշտութեամբ, ուր գրողի կողքին միշտ ներկայ է լրագրողը, արագութան եւ նորութեան իր ձգտումներով եւ անպայման ցնցել-արթնցնելու միտումով, «Մենաւոր Ընկույզնին» չի պարփակուիր այդ միակ տարագումին տակ։ Ան բազմաձեւ, բազմասեռ վէպ է, այն իմաստով որ հոն հաւասար ուժգնութեամբ կը գտնենք պարզ իրապաշտութեան մը կիրարկումը թեւաւոր քնարականութեան մը կողքին, ողբերգութեան մը ճակատագրականութիւնը դիւցազնապատումի մը վերասլացին հետ, աւանդավիշտի մը հրաշալիքը ազգագրական ճագրտութեան մը քով, եւ այս բոլորը՝ վէպի հիւսուածքին մէջ՝ ներդաշնակորէն ներհիւսուած։

Զարմանալի զուգադիպութեամք մը Պետրոսեանի վերջին վէպը, «Կրակէ Շապիկ»ը հանրագումարն է իր նախորդ գործերուն, տեսակ մը համարդրութիւնը անոնց բոլոր էական հարցադրումներուն, երկրորդական շրջագծումներով նոր տագնապ-հարցադրումի մը ծիրին մէջ ծաւալած։ Այսպէս դարձեալ կ'արծարծուին երիտասարդութեան տագնապին, մեռնող հայ գիւղին, սերունդներու միջեւ հաղորդակցութեան եւ ընկերաքաղաքացին վարչամեքենային մարդկանացման եւ բարեկալաման բացարձակ ճշմարտութեան մատչելու ձգութափութ ու ճիզն է՝ երկու ուղիներով ընթացող, անհատական եւ հաւաքական բնութագրումներով։

Անհատականը գրողի խմբագիր
Վարուժան Շիրակեանի ապրում-
ներն ու խոհերն են, անոր ներաշ-
խարհային խռովքն ու ծալալումը
ընդգրկող: Անհանգիստ Նկարագիր
մը՝ որ ամէն բան ունենալով հան-
դերձ, դժգոհ է ինքնիրմէն ու
կեանքէն, ապրած ու չապրած օրե-
րու անբարարարութենէն, շրջա-
պատին անձնասէր եւ գծուձ վերա-
բերմունքէն: Դժգոհութեան նորա-

Ճեւ քմայք մը չէ իրենինը, այլ
կեանքն ու մարդիկը դէպի լաւը
այլափոխուած տեսնելու իր տես-
չանքին անբաւարար արդիւնքն է
ան, մարդոց միջեւ հաղորդակա-
նութիւն եւ ներդաշնակութիւն
ստեղծելու ջերմ փափաքն է զսպա-
նակը այդ դժո՞հութեան:

Վարդպէս Պետրոսեան յաջո-
ղած է մեզի փոխանցել գրող մար-
դու այդ տագնապը իր բազմակող-
մանի երես ներով եւ բարդ խորու-
թեամբ։ Հոգեբանական պահերն ու
ապրումները ծաւալած է ոչ ըն-
դունուած պարագայական հեշտ ու-
ղիներով, այլ նորութեան եւ խիզա-
խութեան ժուռարին եւ փորձանա-
ւոր ուղիներով։

Հաւաքական ուղիին ձայնատարն է Արամ Շիրակեան, որուն ճշմարտութեան մատչելու ճիգը ամբողջութեամբ բեւեռուած է Մեծ Եղեռնի տակաւ գոյատեւող անդրադարձներուն վրայ: Ան կը փորձէ առարկայականորէն բացատրել եւ ըմբռնել պատահածը, նոյնիսկ՝ միւս կողմին ալ հայեցողութեան ու մօտեցումին ուշադրութիւն ընծայելով: Իր նպատակն է վերլուծել, ելք մը գտնել դուրս գալու համար հոգեկան այն գեհենէն ու անելէն, որուն ցանցապատումին մէջ կը զալարուի արդի հայ մարդուն ենթագիտակցութիւնը: Ի վերջոյ կը յանգի այն եղանակացութեան, թէ ուշ կամ կանուխ, ելքը թուրքին հետ երկխօսութիւնն է: Հասկնալ-հասկցուին է: Առաջին փորձ մըն ալ կը ձեռնարկէ ան թուրք լրագրողի մը հետ, որ սակայն կը մնայ առանց անմիջական արդիւնքի:

«Կրակէ Շապիկ»ին մէջ առ-
կայ է նաեւ մեր Սփիւռքը իր
բարդ այլազանիւթիւններով,
զգութառութներով, կարօտներով, մէ-
րերով ու քէններով։ Մեւ ու ճերմա-
կով։ Դժբախտաբար այդ Սփիւռ-
քը սեւեռուած է ծրագրային մա-
կերեսութեամբ, եւ իր տիպարնե-
րը ապրող էակներ ըլլալու փո-
խարէն, պարզ պատգամախօսներ
եւ ձայնատարներ կը մնան, առանց
համզակիչ ըլլալու։

Խնդրայարոց, բարդ հիւս-
ուածք ունեցող ընկերացին վէպ
մըն է «Կրակէ Շապիկ»ը, ուր
սակացն չոր ու ցամաք ձեռով
ըներային հարցեր չեն որ կը վեր-
լուծուին եւ ոչ ալ կը յանգին
դիւրին եզրակացութիւններու:
Կեանքի բաբախիւնը կը զգանք
հոն: Իրաւ ապրումներու, զգացա-
կան խոր պեղումներու եւ խոզար-
կումներու խոհական բարիքներով
ալ օժտուած գործ մը՝ վերջապէս,
որ, դժբախտաբար, վարդգէսի վա-
զաժամ ու դժնդակ մահով, իր
լրութին չհասաւ նոր ստեղծագոր-
ծութիւններու կարելիութեամբ:
Բայց տրուածն ալ, անպայման որ
կը հարստացնէ մներ արձակի ան-
դաստանը: Ու իր գրական դիման-
կարո կը մնալ միւտ պատճառ:

**OFFICES FOR RENT IN
PASADENA**

ՎԱՐՁՈՒ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿՆԵՐ

1060 North Allen Ave
Pasadena, CA 91104

Գրասենեակները վերանորոգուած
եւ յարմար վարձքերով
Դետաքրքրուողներէն հեռաձայնել՝
(626) 398-0506

